

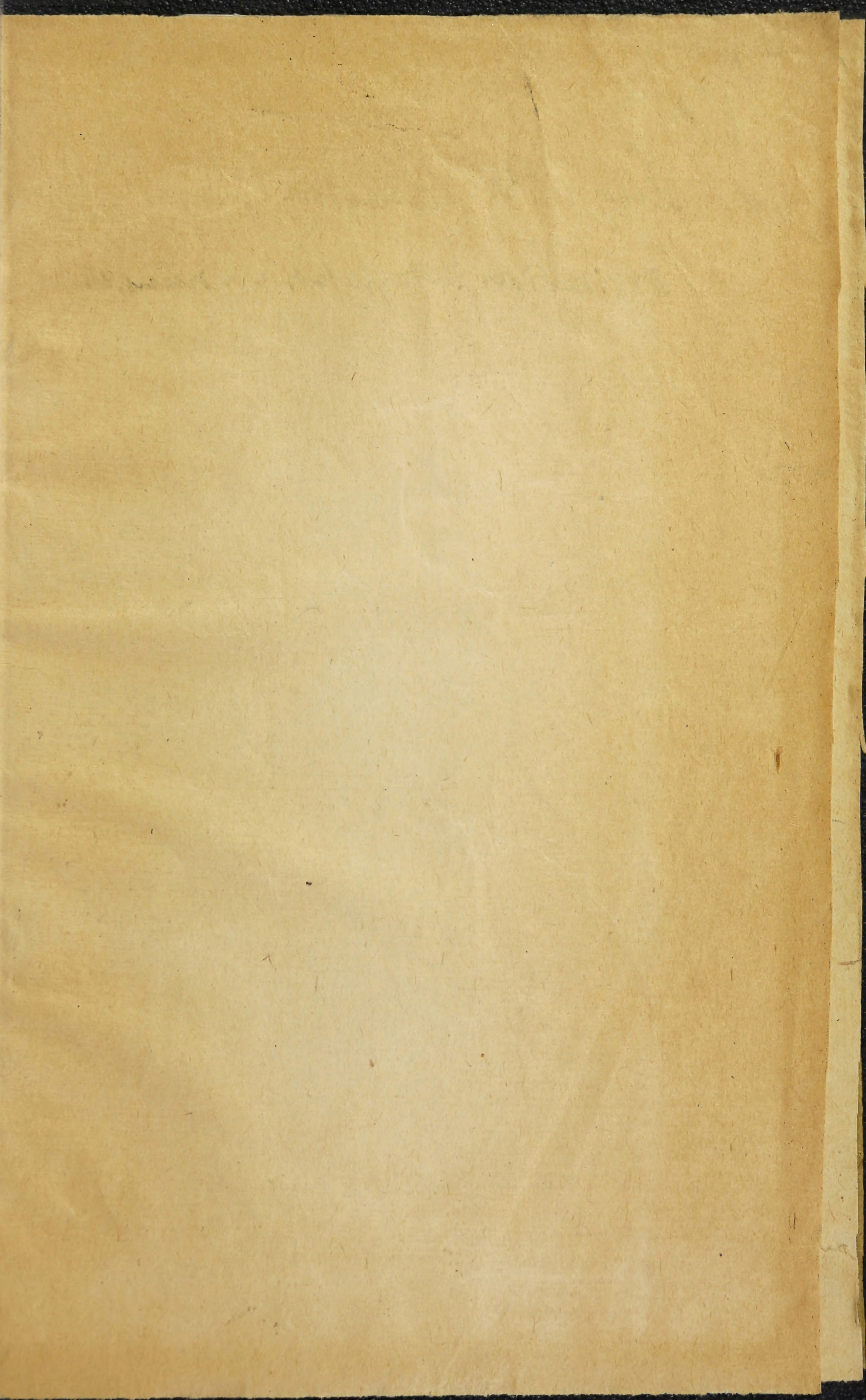
C.

4127266

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.).



133

Archives
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل نور جوزا ^۲ ^۳ سلطان ^۴ ^۵ اسد ^۶ ^۷ میزان ^۸ ^۹ عقرب ^{۱۰} قوس ^{۱۱} جدی ^{۱۲} دلو ^{۱۳} حوت

حروفهای مرفوع آتشی

اهطعقنه حروفهای

منهوب بادر ششسبوی

حروفهای مجرور ای جزک

سقط حروفهای مجرور

خاکه دخل رخ ^{شماره}

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از شروع دعوت سه روز روزه دارد و اگر ام

جایی باشد از دوشنبه و اگر جلایی باشد از شنبه و اگر

مشترک باشد از یکشنبه ابتداء صوم ازین روز تا کنه

چون شب چهارم در آید طعام نخورد و وضو کرده در گوشه

نشیند و با استغفار مشغول گردد و صبح در آن گوشه قرار

گیرد و تا غروب بنشیند و وضو کند و تحت الوضو

بگذارد بعد از آن دو کانه دیگر به نیت کشف الارواح

جوزا بنشیند بگذارد بدین نیت نیت ان اصلی لله تعالی

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صوره

زهره سید

عطارد در صوره

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صوره

زهره سید

عطارد در صوره

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صوره

زهره سید

عطارد در صوره

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صوره

زهره سید

در هر روز از او که در او روح پاک شود

۲

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة الکعبة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعتی و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخوانند بعد سلام هزار
کیرت دعا ملکیه بخواند دعا اینست **اَءَ وَاِیَّ وَاَیَّه**
در عین خواندن توجه بباطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعباده الله تعالی بعد در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب کیرد و بر هر آبی هفت
کیرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کیرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله لا اله

الا هو والملائكة واولوا العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه و قال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم و اخيرين باكله تجيد بخواند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم بخواند بعد از سلام اس آيه هفت بار بخواند و

واذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستحسب لي وليومنوبي لعالم

يرشدون از خدا مطلوب خود خوا بعد بعد بار و

چون حاجت برین کند بعد از رکعت
درود اول و آخر و در رکعت دوم
بسم الله و سبحان و الحمد و
ان شاکل ان شاکل و الحمد و
در حالت خواندن شوم بگوید
و شت دست راست بلند کرده
و انگشت شهادت بپوشیده
این راه غایب خود
دایره میکند بر سر خود

3

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و سایر انبیاء و عظام و

عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ناصدار و

شاخ کامکار یکان یکان دو کانه اجالا و انجاید و پیران

ظاهر و باطن نوح کرده جمل و یک کمره سوره فاتحه خواند ثواب

بروح ایشان بخشد بعهده اذ ازلت الارض دو کمره و

اخلاص نه کمره و فاتحه پنج کثرت خوانده مخصوص ثواب پیران

سرد و ردی دار دعهده دو کانه بروح حضرت شیخ شيوخ

شهاب الدین سرد و ردی کذار دفا که خوانده بتوجه تمام

متوجه شده مدد طلبد بعهده دو کانه بروح سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حصو ایضا که ز بعد ان فاتحه خوانده

یا ظهور الحق نود و نه کثرت گوید و از حضرت ایشان نیز مدد طلبد

بعد از دو گانه بروج حضرت شیخ محمد عوث قدس سره و یک دو گانه
 بروج بنده یا حضرت شیخ لنگر محمد عارف قدس سره و یک
 دو گانه بروج حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره
 و بعد از دو گانه بروج آن بزرگ فاطمه خواننده استمداد و تحت
 غایب بعد از یک دو گانه بروج حضرت قدوة العارفین
 زبده الکاملین حضرت شیخ برهان الحق والدين رازای
 ادا کند بتوجه تمام از حضرت ایشان استمداد مدد و تحت
 طبع بعد از یک دو گانه به نیت سلامتی مرشد خود ادا کند بعد
 یک دو گانه محبت الله بگذارد در هر رکعتی بعد فاطمه سورۃ
 اخلاص بخت و یک رکعت بخواند بعد ادا دو گانه بحضور
 دل حضرت حق متوجه شود و بمقام نوبت درود گوید و سر سجده

السلام علیکم وعلیٰ آئالتکم وعلیٰ
 رفیقکم وعلیٰ من اتبعکم
 وعلیٰ من اتبعکم

بجوده دعوت **مقطعات** دوازده مرتبه اسم را با موکلات

برج هم کرده بخواند و ایشان مدد طلبد بدین طریق بخواند

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

بجای سحر لاله تا آخره بوده موکل کوکب را با اسم ضم کرده هفت

مرتبه بخواند و ایشان مدد طلبد بدین طریق یا ارفایل

یا بحرار یا بهار یا کلیمنا یا اسمون یا اسکی یا توئل

بجای سحر لاله تا آخره بوده اسم را با موکل هم کرده بودونه

کرت بخواند بدین طریق یا همو یا ایل یا سائیل یا کلصال

بجای سحر لاله تا آخره بوده هفت مرتبه درود بخواند بجزه

و وقت شروع خوان
یا سرائیل و این است که
موکلات سه بار یا سرائیل و اسم
یا جبر و موکل و از اسم اول
تا اسم آخر و در ابار و غایت
سکرت هفت بار

هر روز وقت سحر یا سرائیل
و وقت شروع کردن دعا یا سرائیل
یعنی یا صلیح الالباب تا آخر بخواند
هر روز وقت استراحت و در
دوازده مرتبه اسم را با موکل
بخواند و وقت خوابیدن
مرتبه بخواند و در سر اریط
و دعوت این طریق بخواند

یا هو اکیل بحی سجانک لاله الا انت بارب کل شی و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **قوس** است و رقم

۱۲۲

۲۵۶۵

ستاره که **شمش** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع هر چهار هزار

۹۲

۴۰۰

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخوان این اسم را که موافق کوکب است

عود و ذرا چینی است و کوکب موافق برج مذکور **مفتی** است

۹۰۰

ف
برای تکمیل شرط
اسم را در یکی یا چند
سرت بخواند

عدد این برای تکمیل شرط ایط بخواند این اسم را در روز

شمش یا در عتشی دعوت کند در دایره رنگ شمش که

رزد است کرده بر آن هشتت برج مذکور کشیده بر آن

مصله قرار کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و نه

اسم مایه موکل مذکور بخواند و السلام **شر ایط کلی و جری**

اگر در همان روز که مقطوعات تمام شود کلی جز در شروع کند

5
حاجت غسل دود کانه نیست و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانه بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا هو اکیل

یا سائیل یا کلصائیل بحیثی جانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بعد به نیت **نصاب** چهل

و شش هزار باره یا وکیل **زکوات** هفتده هزار باره **نصاب** **۴۹۰۰۰**
۶۶ **۱۷۰۰۰** **۵۵**

عشر دویزار باره شست و پنج باره یا وکی **مقل** شش
۲۵۴۵ **۴۴** **۶۰۰**

صد باره یا فتاح دور مد و مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه
۴۸۹

بوره یا معطی **بذل** چهل هزار باره یا وهاب **ختم** نوزده
۱۲۹ **۴۱۰۰۰** **۱۴** **۱۹۰۰۰**

هزار باره یا نادیر **سریع الاجابت** یک لکه و بیست
۲

چهار هزار و هفتصد و هشتاد و دو و این یربع الاجابت را

تا مادامیکه تواند ایام طاق اختیار کرده و صحت روز مره

متساوی بخوده بخواند و اگر حضرت از قنوت زیاده مانده اند
 در آخر روز همه را متصور تمام کند بوجه هفتاکرت
 یا هو اکیل یا سائل یا کلصائل بحق سبحانک الهم بخواند و
 موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه **مقطعات** یا اله الاله
 الرفیع جلالة طریق دو کانه جناب نه بالافند کورد ادا نموده بعد از
 غسل و دو کانه دوازده مرتبه اسم را با مومکلات بر چهار صفت
 مرتبه مومکلات کوکبا جناب نه بالافند کور است خواند یا اسرائیل
 یا ائیل یا هکطبا ائیل بحق سبحانک یا اله الهم بخود و نه کرة
 خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بوجه یا اسرائیل بحق یا اله
 الهم موافق ارقام حروف اسم و ارقام برج **اسد** و ارقام
 کوکب **زحل** و ارقام اسم شیخ محمد جمع هر چهار یکدیگر از یکدیگر
 حاصل

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است
 و ما صادر کردیم
 و تازه منتشر کردیم
 و این کتب از کتب
 و این کتب از کتب
 و این کتب از کتب

می شود بخواند و عدد کوکب **ششم** که موافق برج اسد است برای تکمیل
شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عیش بخواند بعد
اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد **ع**
نهمه شرایط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کانه چنانچه بالا مذکور است نگاه دارد بعد اسم

باره موکل یا اسرافیل یا ایل یا اسکطایل بحق

یا الله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بعد

به نیت **نصاب** یا الله شروع کند **نصاب** بعد یا و کل **۲۳۰۰۰**
۹۶

زکوت نه هزار بعد یا مجیب **عشر** نیکه و شست و پنج **۱۱۶۵۰۰**
۹۰۰۰

بعد یا ولی **قفل** چهار صد بعد یا ضاح **دور** در مجموع **۴۸۱**
۴۰۰ **۸۱**

اسماء و عظام جمل و یک مرتبه بعد یا عظمی **نزل** هفت هزار **۱۷۰۰۰**
۶۲۹

عشر این رسم باعتبار دیگر
نه صد و شست و پنج است

بجای یاب **ختم** شش هزار بجه یا نادیر **سرع الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۵۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سرع الاجابت جناخه بالاند کور است نگاه باید داشت

بجه هفتاد مرتبه یا سرافیل یا ایل یا یسکبا

بجای یاب تا آخر بخواند رود موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحمن کل شیء و ارحمه یا رحمن بعد از غسل و دو کمانه اسم

یا موکلات بر چهار دوازده مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات

ستاره یا جناخه بالاند کور است خوانده یا امواکیل

یا رایشل یا انقصعوا ایشل بجای یا رحمن الح لودونه

کرت بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بجه یا امواکیل

بجای تا آخر بجه و جل اسم و جل برج عقرب و جل ستاره زهره

۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

بجه عقرب
در نه مصلحت دارند

7
و جمل اسم تسبیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نصد و هشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتفع است رقم این برای

تکمیل شرائط بخواند بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سدل سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرائط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جناخه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد اسم را باره موکل یا امو اکیل یا ائیل

یا انقص عو ائیل بحق یا رحمن الخ نود و نه کثرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعد نصاب یا رحمن کند نیت نصاب

شانزده هزار بعد یا وکیل زکوات یا زده هزار بعد

یا محب عشر نصد و بیست بعد یا وکیل قفل یا نصد بعد

یافتاح دور مد و رجوع اسما و عظام همل و یک مرتبه بعد
۵۰۰ ۱۴۱

یا معطی بذل شانزده هزار بعد یا و باب ختم
۱۴۹۰ ۱۶۰۰۰ علا ۱۶۰۰۰

بعد یا ادی سبح الاحیات چهل و سه هزار و شصت و دو
۲۰ ۱۴۳۶۵۵

بنگاه و پنج ضابطه سبح الاحیات چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه باسم موکل یا امواکیل یا ائیل

یا الفصیح یا ائیل یا رحمن تا آخر بخواند زود مشغول خواند

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آخره

هفته در روز و سه مرتبه
در یک روز و سه مرتبه
در یک روز و سه مرتبه

بعد از غسل و دو کانا اسم را با سه موکلات بر جها و دراز

در یک ستاره شریک است

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

و باعتبار دیگر برج خورشید است

خوانده یا رفقا ائیل یا وائیل یا دوز یا ائیل یا حج یا و

و ستاره بر دو وجه یکی شریک
برین اعتبار جمع هر چهار یکبار

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند بعد هفتاد مرتبه در روز بخواند

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند بعد هفتاد مرتبه در روز بخواند

بعده یار قماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دل و در قسم ستاره **مشرقی** و رقم اسم **سید محمد کریم**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای

تکمیل شرایط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشرقی یا در غلش شرایط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل و دو کاهنا جانچه بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یار قماثل یا وائیل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد به نیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد

بده یا دکیل **زکوات** سه هزار و ششصد بده یا مجیب
۴۶ ۳۶۰۰ ۵۵

عشر چهار هزار و دویست بده یا دلی **تقل** سه صد بده یا قیاح
۴۲۰۰ ۳۰۰ ۴۸۹

دو صد و نود نه هزار بده یا معط **بذل** هفت هزار بده یا ک
۹۰۰۰ ۱۲۹ ۷۰۰۰

ختم یک هزار و دویست بده یا یادلی **سیرع الاجابت**
۱۲۰۰ ۲۰ ۵۷ ۴۸ ۷

هفتاد و چهار هزار و چهارصد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و وزیر که

م شروع کند هزار کرت هزار کرت با سوره فاتحه اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کرت با اسم فاتحه ضم کرده

بخواند بعبایت الله سیرع الاجابت کرد و بده اسم را

بابه موکل مذکور بمقتاد مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یعود له شی من خلقه بعد از غل و دو کا

از نوزاد اول نفتح سلام و آخر
بسم خا خورند علم بد او بعد
صاحب عمل را ظهور شد
مخفی نماند و اگر اول بفرماید
و آخر بفتح خا بخواند خلق
معتقد شوند و حکم او بر
جاری شود و قاضی و جابر
ز نظر عامل رفتن و محو
آورد و شود و این

که بالا مذکور است که از ده اسم را با همه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار خوانده شود و نه کرة

باسه موکل یا تنکفیل یا حایل یا ملز یا نیل بحی یا حلیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حلیم تا آخر بنده رحل اسم ورقم برج قوس ورقم تاه

مشتري ورقم اسم شید محمد که جمع هر چهار سه هزار و شصت

چهل و پنج و باعتبار دیگر برج دل است ستاره موافق

برج رحل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

بخواند و بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم را با سه موکل مذکور

بخواند بخور این عود و شکر است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غیش شروع این بکند و السلام

نسخه و نسخه
ضد از کفر و در توطئه
برادر

شتر ابط کلي و جزوي اين اسم ترتيب غسل و دو کاهنا

چنانچه بالا مذکور است بجاء د بعد اسم را با سه موکل

يا شکفيل يا حائيل يا ملزاييل محي يا حلیم تا اخر

نود و نه کثرت خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد از نیت

نصاب شروع کند **نصاب سی هزار** بعد يا وکیل
۶۶

زکوات با تکرار هزار بعد يا بحسب **عشر** دوازده
۱۵۰۰۰ ۵۵ ۳۶۳۹

شش صد و سی و نه بعد يا ولي **قفیل** بعد يا قشاح
۱۴۰ ۴۰ ۱۴۹

دو صد و در مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه بعد يا
۱۴۱

يا معطي **میزل** سبت و شش هزار بعد يا ولي
۱۲۹ ۳۶۰۰۰ ۱۴

ختم هزار بعد يا نادی **سریع الاحاب**
۱۸۰۰۰ ۲۰ ۸۵۱۷۴

هشتاد هزار و یکصد و هفتاد و نه ضابطه خواندن
۸۵

۱۵
سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است دیده عمل نماید

بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند

زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه ان شاء الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکرر و ب غیانه و

معاذ غل و دو کا نه چنانچه بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خوانده باره موکل یا اموایل

یا رایثیل یا مرزیائیل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرزیائیل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل برج **سید سلطان** و جمل ستاره **زهره**
۳۸۳۴ ۳۲ ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و چهل و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هفت برج سلطان بزرگ مصید
لگاشنه در ته مصلا بدارد بخور این عود و پسند سفید
در روز رهره یاد در عیش شروع این شرار بکنند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
رود موثر خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا مبدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدره
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعد اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه با موکلات ستاره بخواند با موکل یار و یائل
یا مائل یا الموائیل یحیی یا مبدی البرایا نا آفر

نودون کثرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد یار و یاسل بن یا مهدی البرایانا آخر بعد

جل اسم و جل برج **عقرب** و جل سناره **شمس**
 ۱۳۵۲ ۳۷۲

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار و صد

هفت و شش میشود و عدد کوکب مریخ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در غلش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و هفت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلاب دارد و بخور

این خود و دار چینی است **کلی جزوی** این اسم را

ترتیب غسل و دو گانه چنانچه بالا مذکور است بجا آورد

بعده اسم را مار موکل یا رویائیل یا مائیل یا اموائیل
کحی یا مبدی البر یا اما اخر نود و نه کثرت خوانده
هفتاد درود بخواند بعد به نیت نصاب شروع کند
نصاب سی و پنج هزار بعد یا وکیل زکوات
چهارده هزار بعد یا مجیب **عشر** یک هزار و شصت و
هفتاد و یک بعد یا ولی **مقل** یا نصد بعد یا
یا فتاح **دور دور** مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه
بعد یا معطی **بذل** سبت و هفت هزار بعد
یا ولی **ختم** هزاره هزار بعد یا یا دی **سریع**
الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت
صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط
خدا	رسول	چارپار	اہل بیت	پیر	عرش	کرس	روح محفوظ قلم
بیت المعمور	آخر	اسمان	سج	فرشتہ	زمین	بیت المقدس	کعبہ مدینہ
خانقہ	میکہ	بہت	دو رخ	کنشت	غافر	پری	حق اس
روز	دیو	شع	شب	شہر	کتاب	باغ	عارت کوه
صورت	کشت	دیا	ہزار	برق	ارنہ	خزان	ماہی وحش
شت	طیور	مور	دو	کنج	مار	اعداد	زبور جوہر
ہفت	چوٹی	کحل	عطریات	ارٹھ	خسب	پیشہ	زلف
نباتات	میوہ	خسب	غذہ	مجون	اطعمہ	عقار	تصویر
رنگ	نعمہ	ساز	ظروف	اسلحہ	خوش	بازی	باطل حق

صحفہ الدفوی

ه	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خاتون	روز	محو	شت	هفت	نبات	رنگ
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طیور	کحل	میوه	لغنه
چار	اسمان	بشت	شمع	دریا	مور	عطیات	خشم	ساز
اهل	بیت	بیه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	غده
بیر	فرشته	کنند	شهر	برق	کج	خبر	بر	مخون
عش	زمین	غدا	کتاب	اشریان	مار	خشم	اطمه	فرش
کریه	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	زلف	عقار	بازی
موج	مخوط	کعبه	صن	عمارت	ماهی	زیور	چرمینه	تصویر
قلم	در	منه	اسن	کوه	و خوش	جوهر	پیشینا	اشتر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 بعد انکه این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر فرستاده بود و
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران ضمیمه
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا انعام و بعد از تامل بسیار قرار
 بآن افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود بتوفیق الله تعالی بر کاکه خواهد میان دو
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیزها مثل
 بادشاهان و عابدان و متعبدان و عمل متفرقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضل از دیدار این
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گوایی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر دو جانور باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلقت
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستفیل تر از معلوم
و بی شبهه از ماضی که در آدم علیه السلام است تا اکنون همچین
حساب کنی پس که چگونه راست می آید و صفحات این رسم
بر هشت باب است بتصویر نشود و دوم بتحریر نظم که کتاب ^{نصایح} ^{صبا}

اصل اولست بسم الله الرحمن الرحيم اب ج د ه و ز

ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ن ر
۱ ۹ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰

شیش پیت یث یخ فی ضی ظ یغ حاب جمل منظوم

بریز در صدف اینم ای هر برور ز بحر دلکش محبت سفیدی که

مفاعیل فولات مفاعل فعلین
نحو ان ر بعد و این قطعه نصیب امر

یہاں شمار ذرا بجد حروف تاجوی
بس از انکہ از کلمن تا بعض عشر

و لیکن از قرشت تا ضبط بر ریصد مل از حساب حمل شده تمام مستظهر
تا ...

باب اول یکی با هست یکی غائب یکی با صفت یکی غائب یکی
با صفت غائب یکی با صفت غائب یکی با صفت غائب یکی

بائیں میں غالب کی بائیں میں غالب کی بائیں میں غالب

ملی با شنه ملی عاب ملی یا دو ملی ملی عاب ملی با ملی طاب
عاب **باب دو** دو است و غلا

غالب **باب دوم** دو بابت دو غالب دو بابت یقین
غالب دو بابت دو غالب دو بابت یقین

عالم دو باس دو عالم دو با پنج پنج عالم دو با چهار

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
 سه با هشت هشت غالب سه با هفت سه غالب سه با شش شش غالب

سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه با طالب طالب غالب

باب چهارم چهار با هشت چهار غالب چهار با هفت هفت غالب

چهار با شش شش غالب چهار با پنج پنج غالب چهار با طالب طالب غالب

باب پنجم پنج با هشت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با شش شش غالب

پنج غالب پنج با پنج طالب غالب **باب ششم** شش با هشت هشت غالب

شش با هفت هفت غالب شش با شش شش طالب غالب **باب هفتم**

هفت با هشت هشت غالب هفت با هفت هفت طالب غالب **باب هشتم**

هشت با هشت طالب غالب نام

حظ کلین سحفض قرنت
 ۱۰۹۸ ۵۰۳۲۰ ۹۰۰۰۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

تخذ صطغ
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

15

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله و للرسول صلواته چون خلاصه علم نفس معنی معرفت دوم که در هیچ یکی از کتب فلاسفه
و علمای عراق و خراسان مذکور نشده و غالی از غرائب نیست و از شایسته بمقام
در ضمن یک اشاره و چهار دقیقه بر سبیل یادگار ثبت نموده و بالله نستعين و نتوکل
اساره و تبیین علم نفس باید دانست که علم نفس از سراسر و محفیات علماء نیست که
از نامحوران یعنی ارباب فضول واجب دانند و در کتب قدیم آمده که این علم از مخترعات
و این راز را باذن خود یعنی پادشاهی ظاهر نموده و از انجاشاع گردید اما از علمای هند
جوگیان و رین فن تمساز پسند خاصه مردم قریه که در جبال کشمیر و است و آن
نیاهان جوگیان قدیم است و در آن مکان دره بزرگ در کوه افاده و منبری صافی

و ان است جوکیان از طرف حجره و در سنگ ترسیدند که سکونت دارند حکایت این است
اروند

بسم و این ایشان است کاملان آن گروه از استکمال نفس در هوا پرواز کنند و بر روی
خود

و امراض جسمانی را بی استعمال ادویه علاج کنند در کتاب تاریخ و ادب است که علماء انطاکیه
اصول

تشریفات حضرت آدم علیه السلام درست کنند و میگویند که چون حضرت آدم از بهشت بر زمین
وارد

شد و کوه سرانیدت را بمقدم رسید که اخی است تشریفات آن ابوالدبار بدین طریق بود و هر قدر این
علت

که تلقین بدین انسان دارد و با نور خارج محتاج نیست و اگر شخصی چند روز بوقت عادی
خطا

در ذیل مسطور است بفعل آن بر داند بی مزید کلفی و احتمال برخی و منتهی حکماش از سوی

محرران باشد و بصوب جواب بلبل و لیکن روزی گیری و بیاس نفاس مقید بودن شد طاست

در صنف اول در صورت دم و خواص نفاس بدانکه مقرر اصطلاح این طایفه غوث است و شمس
نذر

بنی را در و برده است پس فیکه از سوراخ جب بنی اید بقمر مشوب بود چه در بدن
سردی

خاصیت ماه سود است و و میکه از سوراخ راست بنی اید با فاب مشوب بود چه در
انام

بر مثال مزاج افلاک چون سحر حکما و مقوس است که مزاج زمان در اصل خلقت سر و سر است

مزاج روان کرم و خنک یکن که وجه تسمیه شمش نذر و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس و زرس و سی نموده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در کامل

کرد و و طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مثلاً اگر دم از جانب چپ روان

که بسوی راست رود بر پهلو چپ بخلط و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد و اگر

که از جانب راست بجانب چپ بر پهلو راست دراز شد پس اگر نفس شمش جاری باشد

بر دامن مثل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شری و عداوت و مفطرت

و تصرف نمودن در دلهایک بود و همچنین در هنگام حبس و عذر و قمار و زور و شطرنج و غسل

خوردن و بیانش و با زمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و زیمت نفس شمش متروک

نفس قمری جاری بود و کارهای ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و بخش

و مدح

۱۶
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوبتیده و مبارک بود و اگر کسی امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و گفته اند نفس که جاری باشد خواه نیت خواه قری یا بی نیت را
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده متقابل
آمده از فتح خود بپرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید
فتح تو خواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح او خواهد
و همچنین اگر شخصی از جانب دوسر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد شد نام بردارم را که اول
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و اگر نام برده باشد سایل دومی
گوید که در آن جهت نفس جاری نباشد آنکس فتح کند و اگر کسی را که در جهت خانی نام برده
آورده نیت یابد اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جائی یعنی آئیده و وقتی
بردارد که نفس سمی او جاری باشد که برانیه فتح کند و دستور خیانت است که نفس جاری
جانب از مقابله سخن بر تافته و جانب خانی در مقابل دسته جنگ کند و چون بدین قاعده عمل نماید

سراسیمه و شمن مخلوب و دیانته مشهور و حکمای هند گفته اند که درین حکم اعلایه مشک و بنفشه و اگر
خواهد که بر دوشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر
بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او دارد و با مجروح نکرد و اگر مجروح کرد زخم
نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال بجائی بود
استهائی فتح کند و اگر نفس شمسی جاری و بجائی در مغرب و یا جنوب استهائی باشد بجائی
و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمسی جاری
باید که افاب را در راست یا جانب راست گرفته حک کند و طفرار و وضابطه در باطن
جانت که چون قمر در شله آتشی بود که آن محل را سه و قوس است مشرقی بود و اگر شله خاکی
باشد که آن نور و سبده و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در شله باوی که خورا و غیر آن بود و اگر
باشد قمر مغربی بود و اگر در شله الی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و اگر
فی الشمس و مفعله باشد در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد
صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاجه است که سورا

۱۵
راست بینی را که بسیار زیاده و بقدر زوال آن حرارت باینه گشته و سوز و خیا ^ن
و هم از اجتهت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه زایل گردد و این عمل کز ^ن
رسیده و همچنین در پیامی بلغمی و سوار و کی یا غلبه رطوبت و برودت سوزان چپ است و سوز ^ن
تشنه های نایب و اگر گشتش بخوفه خود را بروی رسته سار و که شعله نفس قمری و روز ^ن
نفس قمری کلفت و نفج جاری مانده باشد اصلا بیماری و تفسیر مزاج او راه نیاید ^ن
بسیاری و سستی اعضا و لوازم آن محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است ^ن
عوارض و بدن استقامت افند و اکثر عمر در زیانند و طعام را البته در نفس ستمش تناول ^ن
سرع الهم و اکثر النفع است و در نفس قمری برعکس آن بود چون کسی را زرد تنه و یا ماریا ^ن
و یکدیگر از حیوانات مودیه گزیده باشد اگر در زشتی دم بوجی که مذکور شد در تنه ^ن
شود و اگر در زشتی نادر باشد که فی الحال نفس قمری جاریست و او از استقامت تمام نکند ^ن
که اطمینان نگیرد و در بدن تاثیر نماند و اگر ماند کی سفر روی دید ماحزن و آید و غرض کرد ^ن
و یا غشی افند نفس قمری جاری ساختن علامتی تمام بود باید دانست که در نفس قمری مباشرت ^ن

نباشد کردن بازمان بهتر بود چه در صورت ضعف و سستی کمتر افتد و امکان زیاده شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسراید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال نباشد از
جانبی که نفس جاری باشد خواه سمنشی خواه قمری سوای بیرونی را بخود در کشد و از آنجا باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود بکشد و از طرف خالی برارد و امس
زیاده آورد و چون این عمل تدبیر صحیح نماید بجائی رسد که احتیاج به آنند چنانچه تا نخواهد از محل
جدا نشود قافم و قفیه رابعه و ربیعان خواهد متفرقه اگر سائل از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواه خیر خواه شر باید کیف که برآید واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسیده برعکس بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل پشت یا دم باشد
باشد و یا از جانب چپ بود درین صورتها او را چپ باید شمرد و دوران سکام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد ثمره نیک یابد و اگر از دست راست یا چپ یا در محل چپ
در صورتها سائل را در حالت دست راست باید انگاشت و دوران حال اگر نفس سمنشی جاری
از هر مهمی که پرسیده باشد نیک بود و برعکس این صورتهای تنبییه بدو بطریق دیگر از سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر خفت
ست بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
زوج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون بعضی از حقیقت عالمه برسد
جانب نفس جاری برده باشد باید نف که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرسود
اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید نف که توانان شود از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد استقاط حاصل شود و در وقت
نفس سمنشی بر حاجت که از سد اطن و از باب بیروت خواهد رو کرد و اما بسیاری مدافعت
بر نیانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها و نفس قمری مبارک شود و در معصودند
شبه وی حاصل شود و اگر سایل از جانب است آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری بود
غایب است باز آید و اگر از جانب حباید و نفس قمری بود نیز بداند و لیکن اگر از جانب حباید
و نفس است جاری بود و دلیل بر بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
که چون وقت صبح از خواب بیدار شود و نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیست

موافقت در دما که موافق باشد یا تلباس موافق تواند کرد و در آن روز بسیار دما می نماید
و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم کوکب کر باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه در
مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
و اگر کوکب بر صورت و نفس با یکدیگر مخالف باشند از روز نیک باشد اما هم موافق کوکب بر روز بر زمین
اگر کوکب کر بود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر ومانت
کوکب بر صورت است زحل مونت مشتری ندر مرغ ندر سمت ندر رهنه مونت عطارد
قمر مونت و دیگر ومانت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه مونت دوشنبه مونت سهشنبه
چهارشنبه خشتی پنجشنبه مزرجه مونت باشد و الله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

الحمد لله و بلسون صلواته چون تو خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از انجا
این علوم عظمی نرود اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
بر روی کار آورده اند شمه از آن تقریب سخن در مطالبی بمقدمه و چند عنوان

و من الله

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و بقیة احکام ان و ان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی نبی السلام بوده و حضرت یوسف از او در برابر

ملکها و جنات و عیسی علیه السلام در قرآن مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی رب ایتنی

من الملک و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان چنانکه باید در نیمه آخر او نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بدانکه روح حیوانی مادام متوجه ظاهر

بدن است اعضا در حرکت باشند و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان خیال لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر متصل راه یابد و خواب عبارت از آنست که بدن بیدار ^{در خواب} ^{مطلوع}

یا بواسطه آن بود که نفس بیاثر متصل عواسط ظاهره بروحانیات متصل شود و در برت ^{مطلوع}

نسب الله قوه متحمله تحت اشتیاق آن بحرانی یا از آنکه آن بقوت خرمی در وقت بیدار ^{مطلوع}

تکون ^{مطلوع} صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون در بیداری بیاثر اشتغال حواس ظهور ^{مطلوع}

اورا میسند و بود بوقت خواب بر او ظاهر کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متغیر شده باشد

بلی از احتیاط از بیدار شدن مستولی گشته و قوت متحمله تابع او رفته و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط افغان افند نشا اگر غلبه حرارت بود اش بند و اگر برودت متولی بود بر
ور واده و اگر رطوبت باران و سیل و دریا و دریا و اگر یسوت کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان و این اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم آخر را حکم متغیر فراج شناسن قبل
اصغات و احلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و تیل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بدقت فردماندگی بنده را بدان هدایت کند و دوم آنکه صریح نباشد و تبا و تیل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بشیر این قسم بود چه در انجا اصغات احلام
جنانچه در حدیث سرفراز است رویار المومن جبر من است و اربعین خبر اس انسوده و در کتب
آمده که شرایط صحت رویا است که فراج بنده از جاده اعتدال منحرف نباشد و بر طهارت
خواب پهلوی راست بر تیر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال فصل و بهار بنده صحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سنجیده بود زیرا که بهر تو او مستقیم
اگر کسی واقعه کرده بنده بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود از ان پهلوی
و ابی بن سید ارد و نمود و اتیه الکسی بخواند و گوید خیر لنا و شلاع انیا و چون روز شود

و بعد عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء

و ملک شیطانی و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کجی

کرد کار او در دین دنیا بیکوشود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی

پیدا آید و اگر مردی مقیم ببیند که حق باقی حساب میکند شادی باو رسیده و اگر مسافر ببیند

و خوشه لی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دین دنیا بزرگ شود

موت ملک کرد و اگر ببیند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر

موت تازه ردی و فرحاک ببیند قدر و منزلت باید و طریق علم حقیقت بروی منكشف شود

و از آفات ایمن باشد و از باری شقا باید و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس روییده بحال بر سر

خفته که بالذات مقتضی است بکنند احشاش و یک سیده باشد و حکم عام و مسکن برقیقا

و اگر ببیند که فرستگان از اطراف و جوانی در خانه او می آیند خانه را از دردوان نگاه میدارند و درین

انبیا و اولیاء در صورت نشاست و بل حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان ببیند برخلاف این

باشد و دیدن صحابه و اولیاء آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در محلی

یا در سرائی غیر شکاف و زواید در آن موضع زیان و افت رسد مگر بجائی که آمدن او در اینجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بهشت است و از میوه آن تناول میکند عالم نشود و از علم برخوردار می گردد
اگر در دوزخ بیند و متذکر باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفور از
و اگر بیند که از دوزخ میرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و سخت دنیا بود و اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادبی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در بهشت
زن جوان خوش رومال و نوشاوی است و زن بکر تجارت نمودند یا ضایع بودند
و دنیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او نظام کشد و اگر ترس رود بیند و معاصر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که سویی سبزه او سپید شود مردم بر او متغیر شود و اگر سبزه
که از زن او جدا شده از محمد و مجد اماند اگر بر خود را بزرگ بیند بزرگی و جاه باید اگر کوچک
بیند از مرتبه بقیه افزونی و درازی سویی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی مال
و درازی عمر بود و دیگر آنرا اندیشه و تردد خاطر و اگر بیند که سویی او سپید شود بمانت بدارد
و از قرض خلاص باید و اگر بیند که سویی او تیره شود شورش طلاق دهد اگر مردی سویی
را بریده بیند بار دیگر فرزند نزاید اگر سحمتی بر روی خود غبار بیند و لیس و بود و اگر بیند
از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر بیند که چشمی در دست دارد و مالی نقد
باید اما تارگی چشم خود در خواب دیدن یا روشنی بود در دین و دنیا یا بیماری فرزند محبوب
و یا نم سفا باشد و خود را ناسیاد و خواب بیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست بکشد باز ناید و اگر
که سیرمه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نونشد و در چشم مردم غرزد و دور رود و دست
نشان حصول مال بود و سنی خود از حد زاده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
برعکس آن بود اگر زبان را بچری بسته بیند و یا از دهان برآمده و سیل آفت و رنج باشد

اگر سینه دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا ویدن دلیل
بود و از نفقه یا از رتبه و عزه نشان مفت و زبان مال شده اما مشایده دندان از جوب
اینکه و موم دلیل وفات بود اگر کسی سینه که گوش از دست و خورشید میرد یا زن را طلاق دهد
و اگر گوش را بکشد ستمان مرغوب و رسیداری بشود و اگر خوشتر را اگر سینه نقصان
دین باشد و دیدن ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیز نعت باشد مگر اگر
از ناف بگذرد که آن علامت دام و اندیشه بود و نقصان ریش عکس آن از زنی
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حافر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پیر زاید و اگر پیری دارد مهربان شود اگر کودک نامانم خود را بار
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ی ریش عابه و صفت نه و سیاهی غرو جمال دیدن
برادر یا شریک یا زن باشد و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود و از اینجا عیبت قطع
خصومت بود با ایشان یا دست از معصیت بستن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معیت رنج گشته و زنا را میکند بود سینه اگر فراخ سینه دلیل جو اندوی بود و اگر نازک

نشان تحمل کمر اهل بیتان دیل زن و دختر بود شکم مال و مرز و قسده و تنی
 شده شکم از اسما و روده علامت جدا شدن از او با کمر سنگی دیل حرص بر دنیا کمال
 خلل در دین آتش مال و متاع خانه جار و مرز باشد کلیه خدمتکار و معتمد بود و بعد برادران
 بهلوزن باشد دل تدبیر کننده کار و دینت کسی بود که استظار بدو باشد اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول کرد و یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بیند که ذکر دارد اگر
 آتش بن باشد پسر زیاد و آن پسر مهمتری باید و اگر آتش بن باشد پسر زیاد و اگر آتش بن
 دیل زیادتی قدرت باشد در طلب محبت و اگر صوفی باشد بر عکس آن و ران سابق عمر و
 بود و چنانچه از اوقات و دراز تر سبب عمر دراز تر باشد و اگر محبت خسته تر و صوفی آن خدان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در پنج نصیبت افند قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را با نطفه بیند یا بکلی بزرگ مبتلا گردد و اگر بیند که از آن پاک است و عمل
 از نگاه بیرون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراشته است او به شخصی از این
 که از علمای فن بگوید و برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی نهادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این
زینیت دست و صلاح و بر و میل دارد او را بشویده ام و تقصیر کرد و همچنان بود و مردان
که ملی از ملوک بنی امیه بودند شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن که در علم و مهارت
تمام دست پر رسید کف فرزند تو حلف شوند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت
اگر کسی خواب ببیند که از نایزه او خون برمی آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود عنوان جام
در بیان تصرفات انسان و غیر آن خفته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال محسن غسل کردن
حاجت رواندن و از زنده به غم بیرون آمدن باشد و حضور ساختن دلیل امانت و ترمیم از غم
بود اگر ندید که رک از طول شنکافند کوفه عاظم شود و اگر به پشیمانی شکافند بلی از خون آن او مرد
اگر باری خواب ببیند در کار عبادت خلل افتد و اگر غم سفر دارد باطل کرد و در استی در خواب
بود و خندیدن غم ارد اما اگر بواسطه شغل نمی بود علامت نجات بود و دست و گردن آوردن
یا در کنار زخم مرده و سل غم دراز باشد و اگر باری مرده را در کنار گیر و نیک شود و اگر زن مجبور
را در کنار گیر و مقصودی که دارد بر آید برون و دست کردن نیز همین حکم دارد و

بسند که دشمن گرفت یا بود و سهمی از میان بر خرد و شرط پنج و نزد باختر کارهای باطل بود
 و اگر بسند که مرد شهم را بکشد یا بکشد در این شهر محظوظ افتد یا طوفان رسد و اگر بسند که
 با شاه جنگ می کند فراخی نوت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
 و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نماند در کارهای افتد که محتاج به اجابت
 و کتاب را نیز همین بود و برده خریدن و دی بود و فروختن عثم از تحف و هدایا بر چه
 بسند بود و در خواب نیز مبارک باشد یا بی نوقت نشان مصیبت است اما اگر بار و دوسرود
 بقریش سجنهای بد و باطل اگر بازی مجهول صحبت کند و اثر شهوت و زطایر دیدن منفعتی باید
 بازی معروفه صحبت کند یا آن معروفه از آن خود داند اهل بیت آن زن از منفعت یابند
 و اگر بسند که زن را طلاق داد تو گزری باید اگر بسند که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت باید
 و اگر از نشاء بود و مقصودی که از او قطع امید بود بیاید چون بسند که زنی نکاح در آورد
 آن زن دوت و قوت یابد و اگر بسند که بکارت بسته مقصود رسد و اگر زنی بازی صحبت کند
 اسرار و احوال او واقف گردد و اگر با همیه معروف صحبت کند از کسیکه استحقاق نداشته باشد
 نکوئی نماید و اگر همیه مجهول باشد بر دشمن طغیاید چون کسی نباشد که او را بند کرد و از عزم

سفر دارد از آن بازمانده و اگر متدین باشد و کارش مشغول است و یا زنی که زنی و غل و غیره
نیک باشد و اگر بنده که دست او را با کردن بسته اند از معاصی باز است به جراحت و در بدن
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جراحت روان بود و منقبت باید و اگر بنده که او را در زندان
باید و چون بنده که او را کردن روزه و سزاوارتن جدا شد اگر بیمار باشد شفا یابد و اگر و اقامت دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده و دست معارف و نیاز یابد برادر کشیدن و سیل برزگی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خبری بد و بد منقبت یابد و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوضی در خواب دیدن دلیل ماتم بود و دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصیت
نحو نشان قرآن خواندن انتشار آثار حکمت و امان عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مشوید حکایت
دوین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بد و بدند بر کار و واقف شود و اگر بنده که با نیک نماز می کند
نه در وقت با نیک دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف می خورد و حلش نزدیک سیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن باشد از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهیرت می خواند یا در موضعی که نه محل نماز باشد یا قبله بر او خسته گردد

انکس حاجت های خود متحرک رود و سوار می بدان رسد روزه و این خفیت است از افت
 دنیا و باز استیاد از کارهای ناشسته زکاة دادن نام نیک حاصل کردن ^{چند}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و اگر زنی باشد که قربان ^{مسئله}
 فرزند می شایسته آرد و اگر بنده بنده از ادوی باید بیمار بند شفا حاصل آید مجبوس ^{مسئله}
 عنوان نجم در دیدن جانوران آب ولایت و دولت بود وزن نیرته و اگر خود ^{بود}
 بر اسب سوار بند دولت بی اندازد باید اگر اسب سیاه بند و لیل ولایت و سیاه ^{بود}
 و کمیت زیاده و بی فرح و شهب اصلاح امور دنیا و سمند یار زده علامت بیماری ^{باشد}
 لیکن اندک و ابلق و لیل مشهورستن و اشهب رفایت در کارها و اگر سمند که استر ^{باشد}
 سوار است و در از یاید و اگر بر استر شخصی و لکیر سوار شود باز انکس خیانت کند اگر خرنی ^{باشد}
 از نخت خود تنفوت یاید و اگر خرنی را بر نشت گیرد از طالع بد و یاید اگر سمند بر ستری ^{سوار}
 و لیل سفربان و اگر سمند که استران بسیار دارد و لیل ولایت بود و اگر سمند که استران ^{عقب}

از عقب آمد میاید از بلای احتیاط مایه کرد چون کاوی بند باز از فریبی و نگرانی آن
در آن سال منفوت باید و تعمیر فراخی و سنگی سال فریبی و لاغری کاو بود و اگر سبکه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند و شهری یادی می مردند و در آن موضع بایستی
بند کوفته آن بسیار نگاه میدارد و فرامده جاعی شود و دیگر بهایم نمین حکم دارد
و بل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت گیرد اگر کسی در خواب خود را در شب قبل
مخدول شود و اگر در روز سبزه را طلاق دهد اگر شیر از استر خود بند بر زمین
و اگر سخن از شیر صوم طوفان و یافتن مقصود و خاک علامت مردی حرام خورست و سگ شبنم
بانگ او سخن فرومایگان چون سبکه که سگ جامه او بدید یا بگزید خصومتی باشد از زمین
نشان در دبا شد و لیکن اگر سبکه که گریه یا خبری از وی میوزد در چاه از آن شخص
بازاید و اگر سبکه که گریه او را میگوید یا میگوید یا سونیه من حکم دارد اگر سبکه که
طعام او یا خبری که با او تعلق دارد میوزد دلیل نقصان عمر و بزرگ بادشاه طالع نصاری
زشت رو باه خویش مکار و فرسوده اگر سبکه که بار و باه بازی سبکه زنی را که دوست

بند

باشد باید کشف مردی عالم باشد و دشمنی بود و نهان آنچه پدید بود و ضعیف شد و سیاه قوی
اما اگر بار امتها و خویشند با دشمنی یا کنی باید اگر ماران بسیار متها و خود سوار
شود و اگر سید که ماری از سقف خانه فرو افتاد و از باد شاه بر نی باورید و مار در
خویشد زنی باشد و دشمن گردد و دشمن ضعیف بود که قصد او بر زبان بسیار زبور و کس
اگر سید که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آیند اهل آن سردای کمتر شوند اگر سید که از بار
صید میکند عالم سلطان او را متها و شوند کلاه و زرغن مرد فاسق و دروغ زن بود اگر
از کلاه شکار میکند غنیمت باید از رومی شمشیر سید بپسندیده بود طاعت
خوسر و روحی یا درم حربه ماکیان خادم و برده باشد اگر سید که ماکیان را کشت کند
بکرات بکارت بردارد و بکوتر ترنگ باشد با جماعت اگر سید که کویتر می خورد از زنان
سوغت باید بکشت زن نیکو بود فاخته زن بدین و ماسعه عنوان ششم در آثار علو
میخ بادشاهی مهربان یا عالمی حکیم بود و آینه میخ یا بیخ آینه میخ یا بیخ از ایشان اگر سید از
میخ خورد یا از کوف کرد از حلقه پیرداید و اگر سید که از میخ جملگی می خورد و گرفت تحت باشد

حق تعالی بگرداند بادی صحت یا صلاقه باشد که بر خلاف آن بود یا از آن چون عام باشد بود
اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بیدماری وقتیه بود اگر بید که خاک یک یا دو نمک بی
حون نهنگام بند و از آن سال و وقت باشد و اگر سالها بید عتوبت و اگر بید که برف بخورد
باید بگرک و یخ و یل رنج بود و اگر بید که آب یخ بخورد شادی بود و اگر بید که رعد یا باران
سفا یا بد و اگر و ام در بید و ام گذارده شود و اگر محسوس از حبس یا بد اگر بید و یل
و اندیشه بود و دشمن صفت باشد اما اگر از آن بسلامت گذرد از دشمنی یا بد و همه به هم
دارد با و اگر بقوت بید و یل ترس و اندوه است خصوص که با آن کرد و تارکی بود و اگر بنا بر خرابی
و در خرابی بکند و یل محصیت بود در آن ولایت یا آید و طاعون به بداید و اگر بادی تارکی و غنا
و نرم و یل شکوئی و صفائی غمیش بود اگر روشن بید بی آتش علامت راه یافتن و درین
تارکی بید آن اگر نور با آتش زبانه رنده بید حب و خصوصیت بود اگر بی زبانه بید طاعون
و برام بود و علامت خفا و قفسه باشد اما اگر بید که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است
و اگر آتش افروز و جری بید و منفعت یا بد و اگر جابه سوخته شود و باندازه آن بوضعی منفعت

اگر آتش در دمال حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال عهد فرج و دیدن صایقه کوکب را
دلیل دروسی و درویش را وسعت معیشت و بدین آسمان قوت و بزرگی باشد و اگر سنده در آسمان
میر و سفری رود و بزرگی یابد و اگر از آسمان بنفقت کنایه بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارکی و ابر سنده عمنان شود چون راه در کنار یا در خانه
زمی نیکو بدست آید و تبارکی ماه رمضان بهد اگر زن سنده که ماه در کنار او فرو آید شورش
یا شوم بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجتمع و روشن سنده بزرگان آن ولایت منتظم شوند
و اگر مجتمع و تاریک سنده بندان عمو از سقیم در آثار سفلی اگر سنده که بر زمین نبائی سکند
باید که به ان کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بین افق باشد از جا
اگر سنده که زمین سکند و خاک ان میخورد مالی بکرو حید حاصل کند و اگر سنده که او را در
پنهان سکند و پس مرگ بود یا دور افتادن از وطن و اگر سنده که زمین اسکند و ات
معنیست حلال بروی شاد و در دیدن صوای فراخ مجول سفر در از درش و در
صوای معترف سفر نزدیک و یک چون اندک سنده مال باید و چون بسیار سنده مستوفی

اگر خلیفه را بر سر کوهی سبز با پوشاهی بزرگ قادر شود و چنین بریندی که نشان صفت
بود و فرو آمدن بندگان اگر از دریا آب خورد و یا بر دارد از باد شاهی مال و منفعت باید
و اگر سب که آب جلوه دریا بجزو سلطنت یا مال و از آن باید خود و کشتی و دین و دل
بر آنکه در معاملات با دشمنی خوش کند یا از وفات نجات باید و اگر سب که از کشتی کنار دریا
بر دشمنان طغیان و از افات بیرون آید و اگر سب که در دریا غرق نشد و حساب و عقاب با دشمن
و رحمت بند دیدن موج رنج و مسفت با آب صافی عمر و از عیش و آب بکشد بندگان
اگر بزرگ بند و سیل فرزند می بود یا از افات و هول بیرون آید و اگر از آن بجزو از زمان بهره
جوی خورد بر بنقاس حوض و بر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور اندیشه بود آب چاه
قلعه و حصاه اهل و نیاز امن بود و اهل دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و نیاز
قراخی سب نیکو بود و اگر تنگ مار یک سب بندگان ایوان مرد و بلند قد را بجزو حاجی خط
غرفه زن در سب از معاصی توبه کند و اگر خانه از رر سب خانه پس از آتش نسوزد و اگر
این سب عمر دراز باید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود سب نهفتن در خانه کرد

نشان

نشان گفت و وضو بود اگر بند که بر تر و بان مرد و در کار دین درجه بزرگ یا اگر
خود را بر دوگان بسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خرینه تر بود اگر بند که در ^{سر}
مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن دلیل زوال اندیشه و غم بود ^{و خون}
حمام سرد بی آب بند و غسل کند از جهت نشان رنج کشیده آب گرم خوردن دلیل تر و بیمار
بود و آید و خوردن و بدان غسل کردن نشان تسکین غم و خوشی خوردن در کوه و دین
ایمنی بود از جمله آفات و چون بند که بکعبه رود اگر از عمل موقوف بود باز بر عمل و دود ^{اندیشه}
که به راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر بند که مار بخواند و روی نقده ندارد حج ^{نفس}
و اگر رو بکعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کوستان بند و در کاری افتد که دیگران
از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت بند اگر از دشمنی متیرسد بر او لطف باید عنوان ششم
و رباغ وستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال ^{بسته}
باز کرد و خود را بر سر دخت دیدن سخات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال ^{درخت}
مرد عالم یا منفعت از زن شریفه بود و خرم علم باشد و اگر بند که پیشکوه و سنجی گوید

المحمدي

همچنین و اگر سب که خوب و نابخه مجوز اندیش ارد که بنی مال نکو بود بنه مالی باید از کل ز
 زن باشد و چون انرا در باغ سبب فرزند باید بلکه سرخ همچنین یا سبب دوی و خرد
 سبب کرب یا سا خا علات مرد و زشت و بپریت سبب هم و سبب اتفاق گرز و رسم
 مال سبب دوی و در غیر موسم مایه اندیش بود و شلغم زن روستائی و اندوه چقدر خرد
 ترب روزی حلال با و بخان در موسم و سبب اندیش و بی موسم سبب سیر از تر
 فراخی منف و اگر خشک سبب بدنامی و بیانی ارد بر روز و خوب که در او دیکار ارد
 علم و حکمت سبب خشی نش مال حلال بود عنوان سبب در معنیات دیدن ز و سبب اندوه و
 اما اگر سبب که در سستی از زیافت و فرزند شود و اگر بشیر مایه علم و قوت در کار دین و دنیا
 و اگر باره بزرگ از ز مایه دسل متری و بادشاهی بود و اگر سبب که زیر سبب دسل
 و ملاک بود و نفقه مال مجموع بود و باره نفقه نیزک اگر سبب که نفقه ارکان بیرون میارد
 یا زنی ملکه و اگر نفقه بکارد در خصوصت افتد که علم و منفعت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کینه سبب اندوه و غم بلکه دسل و فوات بود و یا قوت نشاد دوی و غش و فرزند

سائست و زن با جمال عمل نیکان تعمیر دارد و مرد و زن هر دو شجاع و دیندار و مال حلال نهند
باید مرد و زن بنفوسم قرآن باشد و علم و فرزند نرود و مرد و زن مال بسیار و حرام
و میراث و اگر نبند که مرد و زن را سوراخ مسکند یا نامی صحت کند مرغان مال بسیار بود
نعم و نفرت و عمر و زار و فرزند عقیق غرت و نفرت خرم و بخت این مال و موت باشد بر مال و زن
روی مال چو دان از زیر مال کبران و عوام خلق و اگر نبند که از زیر ملک دارد و در خصومت افتد
انک اندک بود سه زاده تی بصیرت سره و ان زن باشد اگر نبند که سما و در
و عده خلاف کند طوق زن را نیکویی باشد از سوره مرد را لطف و مهربانی و بارگازا
و سود و چون از آن سید بهتر باشد انکشتن زردیل فرزند و کنک و سرای و چهار
و مال و ولایت اما اگر از زن باشد بی نیکن مردان از سیدیه بود و اگر از آن یا نفقه
و دوست دارد و با نرزه حال خود برزگی باید یا زن تو کن یا فرزند باشد باید و اگر نبند
نیکن از انکشتن او بقیه و خللی نند و اگر انکشتن از دست باند یا بقیه و بخت و اگر انکشتن
خود و نفوس از زن جدا شود و اگر نبند که انکشتن از انکشتن سرور و نرزه

اینکه قلمش یافتن و حیانت نیز که عنوان دوم در ادوات ضایعیت و آلات حرب
و غیره دیدن قلم حکم و ولایت و ورزید باشد و ادوات کبرک و زن استن خصوصیت بود با
از زن مالدار اگر نه که در او بر خامه او چکیده و او از اهل قلم نباشد آنش رسد عورت
آید بسیار و یک زن بکشد آن زن و نور زن محترمه باشد یا که خدای خانه
شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر و دین پرورده و تیره بر عکس آن است و خا
و غبار و میل از این خصوصیت بنماید باید و بیماری نیز و آینه دست و تیکار
اگر در این نکند و صورت خود بنماید او را پسری شود یا از عمل معزول گردد یا زن را طلاق
و آن زن در حضور و غیور و کینه اگر نه که موی ایشان نیکه معاشرت با این از ترود
بیر و ناید طبق و کاسه خدشکاران یا خرم و مفت به سکره و جام دوست بود و
کوزه زن و کبرک به خوان نوت و فراخی محبت اگر نه که چربی بران می خورد و دراز
تقل خدشکاران این با غم کاری یا سفری و کثا و ن و بستن آن و بیل نادر
غم بود و نجر اگر بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در بود خدشکاران سوزن و جالوز

آلتی باشد که بد آن کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه
بساط بر زمین می کشد و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صندوق
خداستگار و معتد مرا می غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است یا لان زن
کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع و توکل علم سر و دلیل
سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سیه مرد غمور و سفری باشد بخیر و سلا
چهره نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل خور و غم و دل و تقاره مرد توکل بود و اگر سینه
دکتر یا میسوارند عاونه پیش آید کمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفر باشد و نیز دلالت
حق تعالی و اگر سینه کمان سگت سفری کند و حرمت و بزرگی و در کمان سینه
درین امور تیر رسول باشد و بنام زمانه نیزه سفر و ولایت و زن و دیگر سلا حاکم
که بدان ماند دلیل درازی عمر و طفر بر دشمن و منفعت باشد باز دانه قوت و قیمت
بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سیمین از حامل یکد از ولایت مغزولی شود یا فرزند
بمیرد یا ناسازی با زن افتد هر کس خوشین را مسلح کند در میان جماعتی که صلاح
باشد

باشند هر و مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج باختن و سیل کارایی باطل بود و عنوان ^{بار و}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بفساد اگر مان کرده باید برادر و هم حاصل کنند مان بسیار ^{مت}
یا در آن و دوستان ^{مال} با و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال}
و خرید و روزی ^{عیش} بسیار است انگین مال حلال و خر و مفت و شفا بود و طوا ^{عیش} بی صافی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز راسب و نادر و ابی و مال ^{مال}
همان ^{مال} است که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال
کازیک بود و شیر ترس بقد آن و شیر آنچه گوشت او بخورند اندک ^{و بر} و بیماری
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند ^{و بر} غم بود مکر و غن و مکه خر و مفت ^{و بر}
خرمال حرام بود یا خصوصت و اگر بید که عصیر بکنند نجس است با و شامی بود و سر که مالی ^{و بر}
با خر و برکت مستی که از بر آب بود تو کنی ^{دوستان} با از مال حرام و اگر از غیر آن بود و آفت ^{و بر}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن نبایستی
خشم فرو خوردن باشد و در خوردن شیمیانی و توبه بود از گناه مشک و عنبر و کافور و صند
و زعفران و مرجه از ابوی خوش باشد و دلیل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع و بقدر این حامله نیکو و پاکیزه جایه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد و در او زن را مرد قوه تعالی من لباس نیکم و انتم لباس نیکو
باشد بندشوار خد سکار سرامی حامله سبز و دین دارد و سیاه بر زنی و سیادت و سر
و خصوصت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندک و پشتر لباس نیکین زنانه
و منفعتی بود که از پدر یا برادر یا شوهر بدو رسد بارانی خرد برکت بود نهانی و باطنش
و مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خد سکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عم و اندیشه و درویشی بود الا موزه که مسجل آن بهتر بود از نو عنوان دوازدهم
در خوا بهای بدیع که بمران و نابینان گفته اند منوچهر بخوابد که باقی برسد و آن

۳۲
تا پنج راضد و بست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوی آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و ست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده اند و همچنان شد

وقتی نوشیروان بخواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوشی با او زبان دران جام

میگیرد و بزرگچهره پرسید کف بفرا می تا همه زنان که در شبستانند برهنه میشوند و پیش تو

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان خاص

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه کرد و فرمود بود بزرگچهره گفت جام زرین خاتون

و خوش این مرد که خیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که گفت

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دیشتم و فاما میکرد

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته نزد من آوردم و در آن قائل میکردم و بر بعضی

نامها خط بر طری کشیدم پس این ورق را برابر این نهاده تحفتم و خواب دیدم

جمعی بارها بر پشت بسته از سرای من بیرون رفته از زبان پرسیدم که شما چه می‌نمایند

گفتند ما آنکساییم که قلم بر اخراج ما نهادی روزی خود پر دایم می‌روم من از خواب

و دانستم که اندیشه من خطاب در روزی همه بر حق حل و علاست و آن دو در قیام

رومی خواب دید که سوره اذاج را نه می‌خواند از این سیرین پرسید گفت اجل تو نزد

رسیده از گناه توبه کن چه این آخر سوره های قرآن است که فرود آمده شخصی خواب دید

ستوری بالو سخن بگفت از این سیرین پرسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اجل تو رسیده قوله تعالی اذ اوقع علمم القول اخر خالهم واته من الارض تکلمهم و

که زوغن زیت درین درخت ریتون میرخت از این سیرین پرسید گفت دریا که

خود صحبت میکنی چون تقصص نمود و مادر خود را بگیری خرید و با او بیاضت میکنی

رومی خواب دید که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و دهان مردان فر

بدان مهر میکنی از این سیرین پرسید گفت مگر تو خودی که بچس از صبح بانه

۳۵
میدهی و مردان را از طهارت و من و مباشرت با زبان نمودن بازیداری و
بمچین بود و مردی بخواب دید که ستمارگان از آسمان فرو ریخته عوی
از سرور این محبت دارا شعل جله فرو ریخت و همین تفریس بود و الله اعلم
بما یش

از حفر قاعده صدور و مخرج و استخوان جواب سوال نیست

حرف سوال لا مطلق بخوده ز نام کند اول ز نام حرف مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که اولش از جنس آخر باشد و دوم ز نام حرفه بر مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زبانه باشد
خلف مکررات بخوده ز نام حاصل از آن حرفه صدور و مخرج نماید و به ترفع یا تنزل یا
یا مقلوب جواب بگوید

له نما

نور بن و رفت

نور بن و رفت

نور بن و رفت

نور بن و رفت

بسم الله الرحمن الرحيم

ست
مصحف در

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت سازی و
بر دست کبر و در جامی پاک شستی و رومی بسوی قبله سازی با اعتقاد و سنت
سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و سر محمد علیه السلام
فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَتَقَالَتْ
بِكَ كَلِمَاتُ فَاَرِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي عِلِّيَّاتٍ وَغَلِيَّاتٍ

و نسی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشد و هفت ورق
و هفت خطه از ورق هفتم شمارد و هر حرف که بر آید بر آن عمل کند شکر
که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیای حسینی عمل کرده اند
والله اعلم بالصواب **الکراف** الا ان اولیاء الله لا

خَوْفَ وَلَا هَمٍّ يَخْرُجُونَ **اسیات** الکراف آید بقال اند

استاد و کار شد خبر و صواب **الف** آید بقال ای دل افروز نکو کرد
ترا آن کار افروز نکو کرد چه حاجت بخت کردن همه سال است

عیدت و نوروز لطیف آمد چه حاجت بخت کردن چراغ سخت دوست را
 برافروزد ای خداوند فال بد آنکه این آدم صغی است مکاری که خواهی کنی
 که هر روز کار تو نیکوتر گردد و چراغ دولت روشن گردد و امام فخر الدین رازی
 میگوید ای خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
 سال و ماه مبارک باشد ان شاء الله تعالی اگر **ب** آید بشیرا و

و سر جا منیرا

و ندید و داعیا ای الله بغایت ای برادر بآید بنال عمر دشمن بآید
 چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زدی تو بی برآمد ز حرف بی
 حدیثی یا دارم که این قولم بغایت بآید الا ای آنکه بی در فال داری
 ترا سخت سعادت بآید ای خداوند فال این فال شعیب بن عامر است بقول
 علماء نشارت خواهد رسید از ان نشارت دلت خورم شود امام فخر الدین رازی
 و شیخ حسن بصری قدس سره بجا گویند ای صاحب فال بسیار دولت ماک است
 و صاحب دولت گردد درین فال میریتی که کردی سعی نمائی و دست مکاری که بزنی
 نیک آید و مراد یابی اگر **ت** آید **ت** ان شاء الله لقد ارسلنا الی امم

من قبلک **ایات** الا ای آنکه ت در فال داری توانی توید کن
 گرموشیاری چو ت آمد ترا بدین است چو بر کردی که نبود استوار
 چو ت اندازن کار خد کن میاور بر و خود خویش خواری چو ت آمد لفا

جزیریشان بغیر از توبه در دل معنایی ای خداوند فال ازین نیست که در حق کفر
و باز آیی و توبه کن علماء دین گویند که حق تعالی توبه گناه کاران را دوست دارد از آن کار

استغفار را بگذرد **ت** اندر سند بن خضر **و استبرایات** حوث آمد لغالت انی برادر

شود کارت همه روشن سراسر ترانامت نه یکی فاسد کرد و سخن کوتاه کن الله اکبر

و حرفت لغالت توبه آمد سعادت بازگشت و سخت باور ای خداوند فال شمار

مر ترا باد درین نیست که کردی با اتفاق مفسران خصوصاً عبد الله المتسعود و عباس

و امام محمد بن رازی فرموده اند که بسی روشنائی در روز کارش ظاهر شود و در میان خلق

نیکبام شود و امام محضر صادق رحمه الله گوید ای خداوند **ت** اگر نیست کند مال و نعمت

یابد در طلب نقصر نکنی تا مراد یابی **ج** **اید جهم یصلونها و یسیر القرار** **ایت**

جویم آمد لغالت ای برادر بسی جدت باید کرد تا چار ازین نیست که کردی کامیابی

اگر چه غنائی اندرین کار **ج** **جویم خود کا او داده باشی** پس اندر مراد خود بدست

ای خداوند فال درین نیست که کردی جهنم باید کرد تا مراد یابی امام محضر صادق میفرماید

که از حرام اجترار باید کرد و شرح حسن نصری گفته اند که ترک این نیست کن او لا

ما نقول عبد الله این عباس ترک حاجت نیست گفته اند که خیر روز بر کند تا مراد یابی

اینها الله تعالی اگر چه ایده **ج** **هم بود الحکم** **ایات**

جویم آمد ترا حاجت روا شد همه کارت صفا اندر صفا شد ترا درین

سید روگشت مکتوم نگارت شد همه حاجت روا شد اگر غایت کسی

داری بجائی شود حاضر دلت نمکن چراسد ای خداوند فال **ح** مبارک باد

که حاجت روا شدند و شناسنامه در کار تو میشود و استقامت می باید و بقول امام جعفر
صادق و امام فخرالدین رازی میگویند ترا از غیب غایت شاد می رسد و دشمن تو
منکوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت ان شاء الله تعالی اگر خدایا

قال الله تعالی ان الله عنده ايات لم تعلمها اولاد من قبله ان الله عنده خزائن لم يدرها احد الا الله تعالی
نکر و مال و مملکت و دولت کم چوخ آمد بکردی از خیالت که سخت نیا
برگز و غم چوخ آمد ز خوفی نیست خالی از آن خوفی نه سود می رسد نه غم
ای خداوند فال ترا دست صدق باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن بصری گفته اند خدای بدست اما چون صدقه دهد خوف غم نیست و رنج
براحت بدل گردد و مراد یابد و اگر داید دعوی هم فیهما سجالک اللهم

و تخمین هر فیعاسه لام ابیات چو حرف دال آمد اندرین فال نکر و کرد
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسال بود و هر سال
رخصت دولتی گردد می صاحب که و افزون شود هر روز احوال بر و بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد بر تو آشکارا ای خداوند فال دلیل نیست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا و شود و بر تو امسال بیشتر از هر سال

بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی
اخرت امت کشتی اگر بقول الشیخ عمل کنی مقصود یا بی ان شاء الله تعالی اگر داید
ذوق و عذاب النار و ذلک بان الله موید الی الذین
بیت امنوا ابیات چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود

چوخ آمد صدق که بدو پیش
صدق بدو پیش
صدق

این فال

کشتی

کشت مقهور این فال ای برادر با من خورم سعادت بانی از نزد پاک و نور
 بفال هر که حرفه دال آید شود کار خیرش جمله معمور ای خداوند فال آگاه باش
 که عجز و خواری از نو دور شود و از در کور و سخت تو بیدار شد و دولت
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر **ای** بنا منزل علیا ماید من السماء **ایات** چو آمد روا شد جا
 بیابی غنیش عشرت کام مقصود چو آمد بفالت سعی بجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقیش روی باتازه ماه روی زهی فرخنده فال
 بخت مسعود ای خداوند فال بدان و آگاه باش که این نسبت که کردی
 بفالت نیکوست و فال تو خوش و خورم بشارت میدهد که رئیس و یا شایسته
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فائده عظیم خواهد رسید و امام جعفر صادق میگوید
 که سفر و کسب منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی یابد
 و بجز او رسد انشاء الله تعالی و اگر زاید **عن** الذین کفرو
 ان لن یبعثوا **ایات** چو آمد بفالت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن ای به کوش تو سران نیست
 ای خداوند فال این نیست که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن از برای که
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو در دو تو سعاد

سعاد
 حاکمی
 ۱۲

حاکمی

یعنی

شدی و بقول شیخ حسن صبحی یک کار کن یک کار کن تو کل دست حق مکن
 و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبداللہ ابن عباس اگر علم
 طلب کند حاصل شود و مراد باید اگر کسی ^{تشریف} شهر رمضان الدی ^{مسجد} ایر
فنه القرآن ابیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نویدار
 مگوی بکسی راز دل خود که تا در و ترا تیمار کرد و خوش آمد ترا یک صلیت
 از آن خصلت دلت بیمار کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر خواستی
 ز بسیار کرد ای خداوند فال اینست که در می بر تو مبارک باد از برای آنکه
 بخت نویدار شد و دولت روی نمودارد و بر و مراد که داری رودی
 و شیخ حسن صبحی فرماید یک کار کن یک کار کن تو کل بر حق دار و راز دل
 بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبداللہ ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال
 سفر کند سود یابد و شیخ حسن صبحی گوید اگر طلب کند علم روزی شود
 اگر کسی ای سلام علیکم طیبتم فال خلو ها خلد ب
ابا خوشی آمد سعادت نماید تسک ار ویم سفر کردن نمایند چودر
سین آید روشن خدر کن ورنه همیت نمایند درین مکن
 تعجیل آید و دست صوری کن که کارت برکشاید ای خداوند فال
 فکر و تامل نماید ز بهار خود را از شر شیطان بکامدار و امام صادق ^{رحمه} جمع
 بر آن نهند که صاحب فال از استغفار گفتن تقصیر نکند تا کارش درست شود
 و درین نیت هر کن و شیخ حسن صبحی فرماید که خداوند فال را از نعت محرمان

سلام علیکم
 طیبتم
 فال
 خلوها
 خلد ب

ابن عباس

نعت
 اقران
 النبی
 ص

بر مریاد کرد و سخن چمن میباش و خنک از میان بکس تا مراد بایش

النساء الله تعالى اكرض احد من ف القرآن ذي الدكر ايات

چون در فال تو حرف صا و نمود در صبر و تحمل بر تو بکشد که از حیرت زبانی نیست

چون تو در کار یکی خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن نیست به خود

درین نیست که کردی صبر پیش آن که از حیرت کشاید جمله مقصود اهی خداوند

فال این نیست که کردی صبر باید کرد تا ترا مراد دست دهد و اگر تعجل کنی

بد باشد چرا که بفرستاد و رت کرده باید که مرصه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس میگوید و همه مفسران آنست که در حرف ص صبر باید کرد

تا مراد باندازد الله تعالى ضایع ضرب الله مثل الذين امنوا ايات

چون آمد لغات ای بر او نشود کارت همه نیکو شود و بکار یکی که خواهی

میتوانی مکن تعجل بر مرکار خود بر جو حرف ص باشد پس مبارک درین نیست

ز حرف خوشتر بخور ای خداوند فال اینست که کرده پس بگوست اما بقول

علماء و دین خوان کس مشکو که خود را در عذاب تسویش منی و امام جعفر صادق

و حواجه حسن بصری گفته اند که در طلب مراد تعجل مکن که مراد بایش الله

اگر طه اید طه ما انزلنا عليك القرآن انتقم

ایات چو طه آمد مطهر کن حوت بر و میکن غریبان را زبانت چو طه

تراشد و احب اید و سنت در عصیان پاک شود دل کن عمارت حواشی جان

از کثافت پاک کردی ز تو آمد همه خرو عبادت ای خداوند فال

چون مراد صبر است

3

ت

بدان که این حالت نیک نیست تو به کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
استعانت از وی بجوایی و سپردن و خویشان و عزیزان و جمله منان را
غیر داری و نیاز رازی و امام فخر الدین رازی میگوید که دایم که دایم با طهارت باش
و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک کن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
اگر چه آمد قال الله ظل الله و ذللت قلوبهم ذ لای
چون آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید نکوه است فانی
طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیست و
زین فال ابدوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند فانی نیست
که کردی بسیار خوبت دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر عاید عم بپس آید

فوله تعالی
ظلالها

عن النبأ الذي هو حرقه ايات
جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عیش ممکن مایل خویش درین نیست
که کردی سعی نبای بکن تعجیل از دشمن مندلش جوع آمد لغات عمرالی
صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیست عمل کن مکن اندوه
و خاطر کم و بیش ای خداوند فال برو علی الرغم بدانندیش عیش ممکن
و از دشمن باک مدار در غم را بخور راه مده که خواص حس لصری گفته اند
که صاحب عین اگر روی بر سر کار می نهند مراد یابد اگر عاید

الم غلبت السروم جو آید مشورین فال نمکین
 فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود
 براق سخت دولت رانده زین الکوفال قران صدق داری درین نیت
 ۳۸ خواهی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که کردی غم و اندوه
 کرد تو نخواهد شد باید که باین مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا
 صدقه منفرماید تا کارت مبارک گردد و امام جعفر صادق منفرماید که اگر
 صاحب فال رخ صدقه دهد همه کار او آسان شود ان شاء الله تعالی لک آید

فهرقان عظیم ابیات چو آید بغایت کام یابی میان
 سر مرزاق نام یابی همه کارش پیرسایان گوشت و جمع ز غایب یابی
 پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوی
 نام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که کردی کام دولت حاصل
 شود و فوت دل طالع نیاید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد
 و همه کارها و پیرسایان جمع گردد و علماء دین بر این اند که صاحب فال
 از غایب پیغام یابد که خاطر جمع گردد و شیخ حسن بصری رحمه الله منفرماید
 که سفر کردن نشاید باقی همه کارها نیک است اگر فانی فال الله تعالی
 هذا رحمته من ربی است جو در فال توقوف آمد قرار است

نتر خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین ^{نست}

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن با کام یابی که از بخل آدمی بسیار ^{ست}

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند ^{ست}

خاطر خود خوش دارد و در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق ^{ست}

چنانکه هر که ترا ببیند دوست دارد بقول ابن مسعود و امام محمد الدین خداوند ^{ست}

فتوحی رسد از جایی که او را هرگز گمانی نباشد شیخ حسن بصری میفرماید که سخاوت ^{ست}

تا مراد یابد ان شاء الله تعالی اگر کاف آمد کاما کاتبین یقین ما بقول ^{ست}

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین ^{ست}

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شریکت مکن فرض مکن ^{ست}

ازین بجز قصورت کی نماید امی خداوند فال بدان آگاه باش ازین ^{ست}

زود برگرد و خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و مستغفار بکن ^{ست}

و از کردار بد باز گرد تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و پاکش مکن ^{ست}

از برای آنکه بر نیایی بدار القضا و وعد الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی ^{ست}

و آن کار بکنی در آخرت همان سود ندارد و دیگر با کسی بیع و شریکت نکنی ^{ست}

صد روز صبر کن تا حکم داد یابی ان شاء الله تعالی اگر لایق آید لمن الملک ^{ست}

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد ^{ست}

پرخنده کرد و بمخزده کارایت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدفا
یقین دان طاعت فرخنده کرد و خلق خود بیرونی نازنین است زجاو
دل حسودت بند کرد و برانکس کوعداوت با تو دارد بدان ازخانمان
آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طاعت فرخنده شده
بهرکاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این عباس هم
میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوش دارد از این سبب دشمن شود
و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند از خانمان آواره
کرد و ان شاء الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ایما
یویم آمد خدر کن ز ملامت بکفتم شرح حالت را تمامت خدر کن
از چنین کاری برادر کنان دعوه نه بینی خبر ملامت ازین نیت
گذر کن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال
بدان واکاه باشد ازین نیت که کردی استغفار کن تا از ملامت سلا
یابی شیخ حسن بصری میگوید که زنه را با کسی دعوه نکنی و امام فخرالدین
رازی گوید که زود ازین کج روی نیت سر کرد تا سلامت مانی ان شاء الله تعالی
اکثر آید و القلم و ما یستعمل و
دین نیت چه در فال تو نون است بعول عالمان گویم که چون است
چون نیت و استقامت را مکن تر که سوئی دولت این نیت است

بدان
نظر

درین بیت که کردی چنان بود که هر روزی سعادت و نعمت بداند
ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و نماز کنی
کردن کاملی کن تا دولت بر تو ماند و امام فخرالدین رازی میگوید اگر
مراد حاصل آید و سعادت روی نماید و کاری نیکو شود ان شاء الله تعالی
اگر و الله و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و آ
وصال است همه کارت وصال اند وصال است نیاز و حاجت
با کس ماند زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خد کوی
سیر دشمن بدست پامال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش
درین بیت که کردی زود کن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب
بشی دولت پاک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خد
که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بوسی حاجت نماید و خواجہ حسن بصری
از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال هر مرادی که رو
مرادش حاصل شود ان شاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی
انزل رسولہ بالهدی ترا ای جان چو همه
مبارک باشد ای جان و سالت چو همه آمد مرا من از کس ندارد
نیکو کرد همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعف عني من ق...

و ملن نظر اميرت العالمین

فانما

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صوفیگری که گرفته
نبرد گشت و درویشی ارد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دگر

شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار ا خلاص و سه بار در

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکایله فاد
مما هو الذکک توهم فی شریک الملکوت المخزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الحق محمد الحق انما مصحف کتبا
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجوی و زودوسی باخر

و اگر نیست رحمت بر آید آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

ازان

اگر کسی که در این کتاب است
بسم الله الرحمن الرحيم

ران کارها پیر باید کرد
آید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار
ارو از دست بکس خط و لنگ

رحاب دولتان بنی نکوی
گاه و دوستی رانک مسعود

بروز از خوشی همه سال
در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون با آید فال
بدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و شتاب
ورین فال مبارک بگو خواه

سجده است برت از دست تو سرود
بهر شندی که شای خدا یار

بود چون بوسنانت زندگانی
تا امل و ارجست چون ابدی

فال کرا بیدت ای شهنشاه
ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه مگر نرو نهر سنگ
تجارت برود چندانکه جوئی

سفر مهمون نبائی خیر محمود
بهر کاری که دید تو ورین فال

کشایبر کمان در غیب کار
شوی از دولت و نعمت قوی

ز حباب دولتان بنی مراد
که نعمتها بدست آری ز مراد

شدی مقبل بای غرت گاه
ورامد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده ای بسیار
ز فرزند ان فراوان شادمانی

تا امل و ارجست چون ابدی

قال الله تعالی و جعلنا من الآثام
اندر دست ابراهیم زینب
تا امل و ارجست چون ابدی

درین نسبت که دارم منفعتی
که تا رسته شوی از مکر او باش
توقف کنی نیکست این کار
که تا دسمن شود مجدول محول
بایستی جلای مقصود و مطلوب
فراوان راحت از لایم بینی

حذر کن چند روزی محنت
عدوئی در کمن تست هو
به استغفار تو به نشو تو مش
نشود بعد از دو هفته کار نام
لکام دل رسی آرام بی
ز اندوه جهان بیدار کرد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ اسْتَقَامُوا

چو فالت بی شود دیگر چه خواهی
درین فال سعادت سخت قابل
سزد که شادمانی را کنی ساز
باید بر صبری اقبال ره پوی
بدان از آن نیست که داری
استغ کن ز انبامی به جویشان

شنائی کویدرگاه الهی
میگانی که داری گشت حاصل
فرا می در ترقیم هست غا
مطهر بر عدو از زور بازوی
ستوی شادمان و خوش از سختی
نباشد خاطرت زین برکت

حسب حال باشی در همه حال
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ تَقْدِرُونَ قَدْ نَارًا فَلَا رِضَاءَ

ترا مقصود حاصل شد درین

۵۱
بخیر و جاهد برادر دگر داری

عنان بر تبار زین فال صواب
مکن عجلت کرد کار بی ادب
باید که در این راه صبر و استقامت
ز فال علم مراد ضرورت

چو فاکت حیست ای فرخنده ویدار

چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می

بکار زرع خوشتر تو دایم کار

ز اصحاب دلی بینی کرمها

خاند کار و بار تو نهفت

اگر آید حسن فال صمد

درین فال آید مطلوب برود

۲ همه گو

بر آمدنیت نقد و لنت

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شمار می

ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار

بیای بی شغل یا زریا و رمب

امورت کسبت چون ماه دو هفته

که آمد بر تو ای ذات گزید

مراداتی که اندر خاطر هست

قَالَ اللَّهُ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالین بگذار

اگر کاری کنی بر عکس خالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روارین اندیشه در حال

که تا فاید حل خود را نگذار

نباشد نشت از خوف خالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

میرا خی از شاعت در بزمی
مراد خاطر آیدت از سامان
ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار
بیای بی شغل یا زریا و رمب
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو ای ذات گزید
مراداتی که اندر خاطر هست
قَالَ اللَّهُ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

باز آمدنیت نقد و لنت
همه کارت صفا اندر صفا شد
سوده آیدت از زر شمار می
ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار
بیای بی شغل یا زریا و رمب
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو ای ذات گزید
مراداتی که اندر خاطر هست
قَالَ اللَّهُ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

سعادوت راه برکرد اندوخت

نگرود درخ تو دامت سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای کیهان در دست انخا

کشتاید جلای در می بسته

بگردی از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلتک خلیفه فی

جود ال آمد دلیل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و گریه کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسا

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چیدن این سفر را

بکیفت دیگرگون گردد این روز

در آید نعمت از مر سویی مرور

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از سازواری

ولیکن بایدت تقه می گیریدن

اگر خواهی لکام دل رسیدن

سود کثرت جوهر عالم افروز

سعادوت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امنیها انزلت و ابتغوا الرسول و انجمه

فان الله ربنا امنیها انزلت و ابتغوا الرسول و انجمه

به فال فال باورد و الحلال است
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان با دجانت

ترا لغت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد هیچکه محمور از کار
لقای او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا
عمارت خانه و اعمال اشغال
دلت باشد شکفته بهیچو گلزار
سفر در هر مهمی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع سدار
مبارک باد این جمله درین فال

قوله
مأکبنا مع الشاهدین

اگر در فال روی بد گزینست
ترا امر است از هر جنس اوقات
مستواند نشناک از هر بخور
ز غایت آید از غیب مکتوب
دلیل اندر سعادت همین است
منزه باش از خوف و بلیات
گر اندر غایت یابست سر
رساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت بدین خنجر موی
وگرنیت بزرگت کرده دل
مهرکاری که روار شود
زیه فزاید در سعادت هم ترا یاد
قوله عَسَى وَتَوَلَّى نَحْنُ اِنْ جَاءَ الْاَعْمٰی
زهی فال که زری داک در نفال
مبارک باشد این بیت بهر حال

سفر کن تا کهر در دست اری

وگر بجز راعت کرده دل

در روغن خوشه های سیب و گل

مهرکاری که روار شوی شاد

زینے فزاید در سعادت هم ترا یاد

قوله عيسى وتولى يحيى ان جاء الامم الفاسقة

زہی فال کہ زہی داک در فہال

مبارک باشد این نیت بهر حال

فزايد عمره بابي مال از عجب

غنی کرد و درویشا دان بهر عیب

بکن مجلس برکاری که دانی

قدم سرنه که مرکز درخما

سعادۃت راہ پر اقبال ہمراہ

مقیم اند در سراسر است غرت و جاه

عزیز می در سفر داری شاید

اکرانندیشہ دارینی بھر عہدے

درس فای سفر کردن خوش آمد

عدو منی که قصدت مذاامند

بدست ارمی در سن تزویر و نقد

درین حالت همه سکه را غلام آورد

قوله يسين والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين

سعادت یا رنج و آفت است

برآمد حاجت مجموع مناسبت

درین قسمت

درین نیت دل آسان کرده زود

همه فرخندگی بینی فراغات

بهرکاری که رخ اری نهی کام

کسایدخت دولت رونماید

ستود زاندهشته اطهال بی غم

عدو در تهنکله واحاشان

قوله بجا نیت دیدانی لخت

اگر شین آید اندر فال آید

چو دسوار می کشد کاری تو از سر

به سراند ترا آید و نیت برد

ترا ده روز کامل صریا ید

اگر عجلت کنی آری بدامت

تو زان پس گریه بی شاخ بی سر

ستود روی تو چون روی نگاران

صاد

همی که بدل داری و مقصود

بعصمت داری و ت ایزد زافات

رسد از فضل حق که زود با تمام

عمری از سفر خندان در آید

فراید خورمی در سینه مرد

بعثت خورمی راحت بمن و ان

مکن عجلت که چندین حرز شکو

درین یک چند آخر میشود خوشتر

هر ان نیت که اندر خاطر است

در ان پس گریه کنی اینها شاید

ستود از صراجم بهم عداوت

خویشی زان بی سریم مسوده تر

بهر کلدان در فصل بهار ان

صاد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَا صَبَرَ لَكَ لَوْلَا اِخْرَاجُكَ لِرُسُلِ

چو صا داید ترا ایدوست در قال به صرا دید ترا هم دست الفلب

برینه میکنید آیات قرآن مکن عجلت مسوا می دوست نادا

صوری کن که دولت از صورت مگر در خدمت بند و حضور

کرا نیست طاعت تا پانزده روز بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین نام یا بیرون نهادی کشاید هر طرف در می شادی

سود کار تو چون بستان برار رساند میوه پرا حلالی و بر بار

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى رَبِّ قَدْ اٰیَنِي مِنَ الْمَلِكِ

سارک رو آید ضاد بر قال بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدین ز تو آسودگی یابند خوشایان

درین نشه کامه خیالت رسد مقصود با غزو جلالت

سفر خوب آید و خوشتر ز رعت رسودا منفعت یابی بکاه

تجارت مشروع و شرع حوس است این حال در ایامی

لغای

لغائی اہل دولت نیک آید
اگر خود قصد داری می آید
برآید حاجت ای خدا را
فقران را درم شکر از فقرهای

قوله الله تعالی **طه** ما ادرنا هذا القرآن یسئع

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی
مراستوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد یک هفته ز مراب
امور و روشنی گیت چو حتما

مسور رنج چو فالت طاهر آید
که قران راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است
بنیابی اسخه از حضرت نصیب است

بیاینی با کمان تو کنج بی رنج
متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربخت خود بیهوده بینی
قناعت گر کنی بقوا گزینی

قوله الله تعالی **طه** عن حاجه با الحسنه فله عشر امثالها

اگر در فال حوت طی برآید **طی** فراوان حاجت زانود برآمد

رسد چندان ز رو کنج نهانی
درآید بیستهار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی
روا کرد و بکار در نهانی

ترا باشد ز دولت فتح یابی
بیابی از نقاب عالم رهایی
کن از لشکر اعدا خو بخوار
شنودت هر یکی خوار و نکو نثار
ترا اقبال یار ست هم چو اوار
سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرَاتِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ
لِسَّارَتِ نَمَائِدِ عَيْنِ دَرْفَالِ عَيْنِ
همه کاری تو سامان کرد و امسال

باید یک دوروزی صبر کردن
که از عجلت بود افسوس خوردن
درین منت اگر کاری ست
توقف کن کنی خرد و صواب است
توقف کن نظر درگاه ممدار
بخت زودتر گردی سزاوار

گر لایمها به بینی از زمانی
بگردی در همه عالم نشانی
شود از فضل ایندو خاطر جمیع
مهر از حاسدان تو دور و کن طمع
سفر داری لیسارت ممد مر ترا که بمطلب خود بر
قوله تَعَالَى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

لِفَالِ عَيْنِ اَمَدِ دَرْخودار
کن عجلت توقف در نکو کار

مجلت نمای از جوان بخت

بخت بود از پادشاه روز

باز سفر دایر خیزی

بجو را شد در سراسر

بوف است از در خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق کای صاحب فال لکاباش که در فال تو حرف

صد و ده تا از این نیت فحی رسد و این سفل بر لکاباش

الله تعالی صحت کسان بر جو بقاء زبیر فلیعمل

من فرحتی گرفتی بر آید

بانی خاطر جمع کفو

باز از پادشاه گز از پادشاه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

باز از پادشاه سفل کز سنی

باز از پادشاه کز سنی کز سنی

تو با سنی در طرب کز با تو افتد

تو با سنی در طرب کز با تو افتد

تو با سنی در طرب کز با تو افتد

ایچد اوغوز قال بول اولگاه باش که در قال تو فی بر لعد کونست سفروار
چند ریزه صبر کنی خوبست و در همه کارت پریشان جسم کرده و لذت هر نش
بیا بیستی ق کی الله تعالی اذ احبنا و نحبوه

و الفح و ایت

خوشا و مر حیا چون آمدت قاف بیایی مال و زرافزون از ا

شود کاری تو چون کذا از خوشو رسد نعمت چون ایدوار
لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

کنز سبحان بفرقت جاودانی کنی عیش و طرب در کامرا
چنین فال گزین ایند و ترا داد ملایک کشته از خاص و خور

ترا شاید که نرم لای با شے چو سخت داد حق شاداب
سرا نوز و مرغیست که داری ترا از سخت و نسا را می قال الله

اذا التمسک فورت و اذ التمسک فورت

بکن روزی بوفتود

بکاف اید قال بیا ب

خدر کردن صلاح است کفهم

که نماند بسویت طعن از

رین نزد ملک آیام ای برادر
شود و زانند این کار تو چون

کریبی التفات ای درین راه
تو دانی من نمودم غیر این

ن لعجل خاطر جمع میدار
که کارت بعد از نگیرد و جو کلید

وصیته صبر میباشد در مقام
که با مانی بکام دل همه سنا

نوله **اللَّهُ لَطِيفٌ بِالْعِبَادِ يُرَوِّقُ مِرْلَسَاتِهِمْ**
مسکن جو آمد لام و ز فال لامه

بر اند حاجت گستی تو بحال
دلت آسودگی فرحت ندرد

بر اند غایبی ناگاه از دور
بگرد جان حله دوستان نور

ملک ملوک آید نزد خوب
دید آید همه مقصود و مطلوب

نمی خیر و آغاز احلیم
بیایی باز گرسد برده کم

غیر باغ مصاف تو طفرانک
ستقای حاجت دست در غصه رک

نمی خیل افتد فال که در فال تو حرف لام بر اندست باید که همه را
ع شوند و از یرا گندی بر آید و حال تو قوت کرد درین کار که منت کرد

مغول باش و نزد و کن که برادر خود رسی و حضرت امام جعفر صادق میفرماید
صاحبان باید خوش خلق و شکو خوی باشند که هر که شکو خوی باشد

صاحبان باید خوش خلق و شکو خوی باشند که هر که شکو خوی باشد
نمی خیل افتد فال که در فال تو حرف لام بر اندست باید که همه را

اللَّهُ تَعَالَى رَبُّكَ إِنَّكَ أَنتَ الْغَالِبُ
لکرم و لکرم و لکرم و لکرم

لکرم و لکرم و لکرم و لکرم
میه

ز فقران میکند اینفال نفیسم
دور و زری هر کن چون آید تیرم
مکن تعجیل که خلاهی سلامت
میرا باش لذت و طعن و مدح
نشوی از عهدی صعب بفرم
بدل مرهم رساند روی مهد
اگر استبداد عجب عجب آری
که تشویش دایم باش خدا ن
بیای بی بره زین نیت که دار
ترا از غیب غم خوار می در آید
که تحسین او رندت خوشمن
پس از ده روز از خون الهی
هر آن نیت که میجویی بر آید
باید کارایت روشن
ای خداوند فال بدان که ازین نیت خد کن که اینفال نوح نبی
که حرف میم برآمده است یقین دان که از ملامت خالی نیست
اللہ تعالیٰ یومئذ یحکم فی قولہم علیٰ نون
زهی دولت بروزانکه افسر روز
که آمد نون بغالت بخت او
شود احوال و اعمال چو گلشن
سعادوت نارسد از تو بھر
ترا اقبال فتح و نصرت دیار
در هر کرایان دایما
درین بندیشه بر خوردار باشی
بخط جمع هم ریاب باشی
اگر سودا کنی داری بسی سود
رسی ای داری رودنی بمقصود
ای خداوند فال بدان و آگاه باش که نون در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کج تاه مکن مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِلُ مَنْ تَشَاءُ

وادی

مبارک طالع و اوقات طاهر که آمد و او اندر فال ظاهر

هر اندیشه که داری زو بر آید بر و دمی دولت و عزت آید

اگر این پس گنج کلوی دست داری شود و خلخال ز راز بختیاری

ز شادی طفل زن بر مفتی بام که آمد کار تا جمله سر انجام

ز سلطان عزت و تعظیم جوید چو نعمت دولت و در نکشاید

بر آمد حاجت فرزند دل بند شود و محبوس خلاص از بند

چنان گردد که عالم تو سود و دوست نمیکند تن از شادی درین پو

ایستادند فال بدان و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدا که مراد تو حاصل شود و هر کار که کنی سر انجام باید قال الله تعالی

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حَرْفٌ مِنْ شَيْءٍ

منهایت یافتنی حاجت بر آمد چو اندر فال حرف می بر آمد

سوی بد و دست زین اندیشه مسرور چراغ دولت گستر و سر نور

بر او زنگان بخاطر بود و مطلوب بدامن بر این نیت بود چوب

درخت خشک گر خواهی دهد بار درین نیت بباراید و و صد بار

وگر خواهی عقیقه بارگیری د... چو اندر فال پی آید بگیرد

مگردان اعتقاد از حرف قرآن بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت بر آید مژده باید اگر انبار زر بخشی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زد...

و حرف پی بر آید بسیار خوبست فسوس میخواهد که رود و بر آید

لفالت لام الف آمد چو ای یار سبک بگیر زین نیت نور شمار

لفال مر که آمد لام الف لا شود شوریده و مضطرب ازین کار

درین نیت عمل ناکردنت به و گروم بالو واقف من بیکبار

تو میدانی که لا معنی چه دارد همی گوید سوسو بیکار زین کار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

برآمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو پی آمد لفالت یاریابی اگر بیکار بودی کاریابی

تو با عیش و نشاط و کامرانی حصودان را ز غم بیمار یابی

چو یا آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

بهر کاریکه خواهی گشت مستغول یقین خود را تو بر خوردار یابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

لفال مر که آمد لام الف لا

چو یا آمد خبر یابی ز غایب

با کدو

ایستادوند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهد ان شاء الله تعالی
 فال نامه مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید آمینست

لحان ///	قبض الداخل //	قبض الخارج ==	جماعت ≡
عقد ==	مخرج /	انگیس ==	حمره /
بیاض ۹ //	نصرت الخارج //	نصرت الداخل =	عبد الخارج ۱۲ /
نقی ۱۳ /	عبد الداخل /	اجماع /	طریق /

علامت بزرگان نیست داری کنی خوب و اگر

بدان ایستادوند فال مراد است که کرده راست جواب آید هر چه در دل دارد
 بدان اگر خرید و فروخت میخواهی نیک و بدت سفر احسن لکن بجانب شرق

و اگر سوال غایب و غایب شده است و شک است یا نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوستی
خوب است و اگر سوال بیمار است بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه و دال نخود و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در بدست آید و گم شده بیمار است که جانب مشرق است و در حمله کار نیکو است
اگر الله تعالی ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نیکوست بشارت باد و مر ترا
بر اندیشه که کرده خوب است بدانکه شکل سعید و داخل است اگر بخت رعایتی و یارانی
حاضر مشغول بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نیکو بود و اگر غایبی داری از ان مال بایی اما در سفر رفتن دشوار می
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کشتن
بر احوال ضعیف واقف گردد و یا نه روز یا چهل روز یا نهم روز مراد حاصل شود
این فال شادی است نیکوست ان شاء الله تعالی **قبض الخارج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام پیوسته در اندیشه نیست
بگیر مسافر 4 دو خذر روز نماید کرد و از روز دانه و فلفل شکران خذر نماید کرد
تا چهار روز نکند که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گدازد
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در ان شکران حراست
حرب خا ان شاء الله تعالی ^{جما} بدان ای خداوند فال بشارت باد
سرا که زمل تو و فال تو همانست نه بشارت نیک نه نسی بد حرکت شکل بشارت
نیک

در
رفته

نخست سعید با سعید و حسن با حسن است و دلیل میکند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوب است و از طرف روزگار خورم شوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری شکست و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر حامله است یا نه زاید بسخنی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در شکم بیمار را خوف است صدقه دید و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری هیچ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و برآید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری برآید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 ویر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده بدین بدان خواهند
 فال نشارت باد و میراث اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل ایشان شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت در شکم و در دگردون و درد سر صدقه دید
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدیده صحت باید و بیمار معطل مینماید
 و حایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختر می حاصل شود و اگر حامله است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری نخواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و علام و چهار پاره میخری مخر که بگریزد
 و اگر غایت داری دیر آید و پیریشان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد توان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از بکاه شود خوب است و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زیان شود و زن بدکار
 خواهد بود و اگر دزدیده گریخته است باید باز و گریخته بجانب خوف است و دزد مرد است
 و اگر کسی فرض طلبیده و فرسخ بدین بدان خواهند فال تو بسیار رنگ است
 و نیت که داری برآید تا منظر خلاصه بود و اکنون دانستد دلیل است بر سلامتی
 تن و جان رسیدن محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از این کتاب یاد و از این کتاب یاد و از این کتاب یاد

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکانی خواهی خوب است و اگر
 نیت فرزند ست شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپایان
 بخری نیک است و اگر بخری بازاید و بجان مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
 مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
 نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی داشته باشی بر آید شراکت خواهی و اگر
 طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است **انگس** بدان ایستاده اند
 فال تو ز لون ست و نیت که داری از و باز کرد و چرا که شکل کس است
 و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
 لکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
 بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خورند داری صبه زاید
 و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
 و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
 دور نشود **حمره** ای خداوند فال بشارت باد و مگر که فال تو در
 میان ست بسیار نیک نه بد سعد با سعد بخش با بخش و اگر سوال از حال خود
 پریشان نماید و از فکر و تشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری بخواهد شد
 و از دشمنی برادران بر سر دار و بفرزند و از احوال مادر و پدر و می خواهی میان
 و اگر حامله ست بختی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
 داری خیر او شود **سیاه** ای خداوند بشارت باد و مگر که نیت
 که کرده بر آید چرا که شکل ثابت سعید است و اگر نیت بر سلامتی زن و جان و کار
 زود بکشد و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
 باشد و دولت مند و سفر مبارک و نیت غایب حسن و سلامت
 و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست یابد
 و در نیت عورت است و اگر بسفر بروی بصحت باز آیی و امید می که داری

اگر نیت
 سفر
 مبارک

۵۱

اگر نیت
 سفر
 مبارک

و اگر

و اگر محتاج به است خلاص شود و اگر فرض هم خلاصی بالبی و جمله کارها موافق مدعا نباشد

نسخه الحاج

بدان ایجاوند فال مبارک باد و منتی که داری برآید و اگر

حال خود میسر سی توقف نماید و روز کار دل خواهد شد و از برادران الفت یابی

و خویشان و اقربایان متفق شوند و احوال ما در ویدر خوش است و بعیش آید

و فرزندان خوشحال اند و فرزندان سرینه زاین و حمل نیست و کم کشته سحان مشرق است

و در دیده مرد است اگر نیست سفر داری مبارک است و اگر روز کار خوانی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود و اگر از مبارک باد که فال تو برآید

نیک است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه تو رفته باشد

از آید و اگر از برادران و خواهران نیست داری الفت یابی و فرزندان حاصل شود

حاله زاید و اگر بیمار باشد هیچ در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند

اگر کسی مردید باشد سحان مشرق باشد و از دشمن خوف داری و اگر نیست

رب داری بعد داری بهتر است و بار صحت و سلامت ای و بر نیست

مقصود از داری نیک است الشا الله تعالی عبدالحاج / بدان ایجاوند فال

تا تو نیکوست و بر نیست که داری از دخول و خروج بدان و در توقف بهتر است

بست ملاقات داری از سرزگان و غیران مشکل تو آسان شود و مگر تم ترا

تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد باز آشتی کنند اگر غایت

سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوافل است

دران و خویشان آند اگر خضر خوانی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بیاید و بعد از توقف و اگر نیست فرزند داری خواهد شد

ارست صحت نماید و در دیده مرد باشد و اگر تخمه سحان مشرق است

غایت سلامت باز آید و اما آخر سر است لعل ایجاوند فال

و اگر از داری نیک است و اگر نیست در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند

۱۹۰
 آخرت : اخذ او ند فال و رطالع تو توقف نماید اما مصرت حاصل
 نماید و هر چه از قبضه تو رفته باشد باز آید و هر کاریکه باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر مبارک یابد و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب حاصل شود و نکاح مکن و غایب در ملک
 و ملاقات امیران خوف است ثم محبت تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلو اه والسلام تبارک و تعالی نعم شهید جلیل
 دست سدا صر علی بسم الله الرحمن الرحیم فال خون حقیقت قائل

و رفت نگاه ما موافق به عهد الله اخذ او شغال مساکین و مریض
از بیماری که گفتم منفعت یابی و مله دل حاصل کند و مت زیاده کند
و هر چه طلب کنی از کس بدود و روزگار کند و از بی ادب و جویندگان

کسی معلوم کنی باید که مرد و جسم خود به

به بنشد و بر طبق خاصیت برجهای معلوم نماید و این سه نیست

حمل	ثور	جوزا	سرطان
اسد	سنبله	میران	عقرب
قوس	جدی	دلو	حوت

۱
نکرا باشد حمل اگر شتوی دوست
نستارت مرترا اینفال نیکوست
۵۲
بام دل رسی مقصود یا نیل
بر آید حاجت هر دم نشا و سیه

۲
راد هر دو عالم خود بر آید
طلسم کنج رحمت برکشاید

۳
سیا نور گرد رفال آید
فرج صد گونه اش فی الحال آید
۴
ان نیست که در دل بار دار
بر آید حاجت و امیدوار

۵
ت جوزا بفال آید به پیر سنز
زید طبعی خود را که تو زهر چسز

۶
بد صبر کردن اندرین فن
ولی اخبر ظفر یا بی بدشمن

۷
رطان نیز گشته حکم جوزا
درین هم صبر کن اسی مرد دانا

۸
ساز می درین اندیشه است
زیانت میرسد گفتم درین باب

۹
شد اسد نیکوست اینفال
به بینی نشا و مالی و درینفال

۱۰
دست سنبله صد مرده میدان
دو عالم ملطفت با سده حلسا

۱۱
ویش و اقرا گردی معظم
عزیز و شادمان باشی مکرم

اگر میزان بقال آید همه کار
نکو خواهد شدن دل را قوی دار
بر آید حاجت از دین دنیا
نظر بایلی تو در دنیا و عقبه
اگر عقرب بقالت رونماید
در حجت برویت میکشاید
به بنزج رخ و فقری
لکام دل رسی این مترده گیری
چو قوس آید بقالت مرده گفت
بحکمت آنچه فرمودند به

غم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد
اگر جدی ست بقالت سحر
بزند کاری بروا که تو بکدر

پیشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس
اگر در قال دلوست اخی
بحکمت خبر کن در روز خد

چو آید فال نیک حوت دید
رفضل حق بکام دل رسید
بیا بلی عزت و جنت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخه فال نامه تباخ پنجم حرم جیب



